

ZONGULDAK İSYANIMIZDIR

kimsenin havza içinde sorumlu mayaya hakki yoktur. Sorumlu veryalizmin entegrasyon programı vultusunda havzayı gözden çıkaran ok yönlü bir programla yok etmeye şan siyasi iktidarlar. Bu yüzden üm de siyasi iktidarlar tarafından tilemez

■ Maden işçiliği Zonguldak'ta bir yaşam biçimidir ve ocaklar maden işçisinin. Yeraltı maden işçisinin olduğu kadar, yerin üstü de, vardiya çıkışları ve Zonguldak sokakları da maden işçisinin. Yeni katliamların önüne geçmek için şimdi yeraltını, yerüstüne taşıma zamanıdır.

TTK Kozlu Müessesine bağlı, İhsaniye ve İncirharmanı ocaklarında, 3 Mart 1992 günü, 16.00-24.00 vardiyasında çalışan maden işçileri, saatler 19.40'a geldiğinde grizu patlamasına yakalandı. Ani metan gazı deşajmanı sonucu ortaya çıkan grizu patlamasının arkasından, havada bulunan kömür tozlarının da

yanarak zincirleme patlamalara yolaçması ve ocak içlerinde oluşan alev fırtınaları çok sayıda maden işçisinin ölümüne yolaçtı.

Ocaklar bir kez daha mezar oldu. Zonguldak maden işçisi, daha ocaklara inerken, soğukkanlılıkla kabullenmediği ölümü bu defa Kozlu'da gördü. Maden işçileri 254 arkadaşlarının yasını tutup yaralarını sarmaya çalışırken bir de "Bu ocaklar kapatılsın" diyen mezar soyguncuların seslerini işitince, yastı bekleyiş gergin bekleyişe dönüştü.

İŞCİLERİN SESİ

ay: 36 • 16 Mart 1992 • 5000 TL (KDV Dahil)

Kaza Değil Katliam

30'lardan bu yana sermaye sınıfını atmaya temel ilke olarak kabul eden kamu işletmeleri bugün teknoloji nüyle en geri konumda kalırken idaraların politik geleceklerinin oy posu olmuşlardır. Şimdi egemen sınıf adisini vareden bu kuruluşların nuna idam fermanı asmaya çalışıyor.

■ Son olarak Kozlu'da yaşanan grizu katliamının nedeni 20-25 dakikalık bir ihmal değil, 12 yıldır TTK'nın devamı için gereken %20'lik yatırımları %5'in altına düşüren siyasal iktidarların politikalarıdır. Şimdi ise kendi suçlarını yükleyebilecekleri kişi ve kişiler yaratma telaşı içine girmişlerdir.

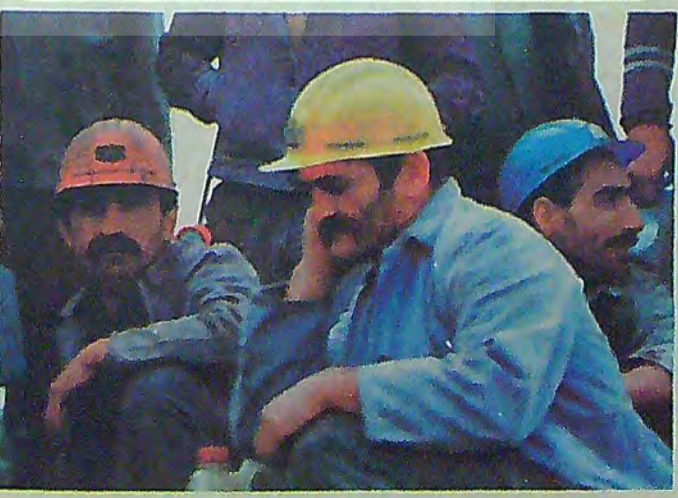
Bu yazı, Yeraltı Maden-İş Genel Başkanı Çetin Uygur'un, 7 Mart tarihli Genel Kurul'da yaptığı konuşmadan alınmıştır.

Zonguldak TTK'nın Kozlu bölgesindeki grizu patlaması sonrası ortaya çıktığını ve gözlemlerinin, edindiği bilgilerin, yaşanan olayın ancak katliamla tanımlanabileceğini söyleyen Uygur "Devletin yetkilileri erken uyarı sistemi ile en ileri teknolojiye sahip olduklarını söylüyorlar. Oysa yeraltında 8 noktada gaz ölçümü yapan bu sistem birtakım masalara bağlı. O masaların kararıyla tüm çalışmalar durdurulabiliyor. Erken uyarı sistemi tehlike anında çalışmaları durdurma uyarısını çalışanlara değil telefonlarla bağlı olduğu masalara yapıyor" diyerek patlama yerlerinin ve yanma, demir çarpmaları sonucu ölen işçilerin dışında kalanların CO (Karbon monoksit) gazı ile öldüklerini söyledi. "İşçilerin hiç birinde CO maskesinin olmaması ölümleri en az 1/3 oranında artırmıştır" dedi.

Çetin Uygur Kuruma hala en ilkel yöntemlerden biri olan "kara tumba" yönteminin uygulanmasının depolanmış grizu gazının ani gelip yayılmasını getirdiğini açıkladı. Patlamanın olduğu İncirharmanı Çay kömür damarının da bu ilkel yöntemle çalışıldığını, bu çalışma yöntemiyle eski üretilerin irtibatlanmasının daha büyük tehlikeler yarattığı

Madencilerin cesetlerinin üzerine basarak "ocakların kapatılmasından başka çözüm yok" diye politika yapanlara yanıt: İŞTE ÇÖZÜM! **SIYASİ İKTİDARLARIN MÜDAHALESİNE SON!** **MADENLER ÇALIŞANLARIN VE HALKIN OLMALIDIR!**

Madencinin umutları ölümle, yaşama kavgası mezar soyguncularının "ocaklar kapatılsın" çığıllarıyla gölgeli. Ve madenci kaygılı, öfkeli düşünür: "Ne aç kalmak ne de ölüm yazgımız değil".

Bahar Taarruzu ve Türk Şovenizmi

Bahar Taarruzu ve Türk Şovenizmi... Bahar Taarruzu ve Türk Şovenizmi... Bahar Taarruzu ve Türk Şovenizmi...

Yeraltı Maden-İş Genel Kurulu yapıldı

Yeraltı Maden-İş Genel Başkanlığı'na yeniden seçilen Çetin Uygur yaptığı açıklamada Yeraltı Maden-İş'in yasal zemine yeniden maden işçilerinin gündemine girdiğini belirterek, Zonguldak'ta yaşanan olayı "katliam" olarak tanımladı.

OTOMOBİL-İS NEREYE?

Madencinin umutları ölümle, yaşama kavgası mezar soyguncularının "ocaklar kapatılsın" çığıllarıyla gölgeli. Ve madenci kaygılı, öfkeli düşünür: "Ne aç kalmak ne de ölüm yazgımız değil".

- İçindekiler**
- Yeni Devlet Sendikacılığı: "Çağdaş Sendikacılık"**
 - Sınıflar mücadelesi değil uzlaşma anlayışı savunuluyor. Yazısı 5. sayfada
- Yerel Yönetimlerde Özelleştirme**
 - Belediye yöneticilerinin beceriksizliğinin faturası işçilere çıkarılıyor. Yazısı 4. sayfada
- Dikkat! Kamu Çalışanları Vakfı**
 - Kamu çalışanlarına devlet sendikacılığı tehdidi. Yazısı 3. sayfada
- 8 Mart Direnişte Bir Kadın**
 - Herşey bir cendere gibi. Sadece direnişte özgürüm. Yazısı 5. sayfada

ZONGULDAK'LA DAYANIŞMA HESABI
Yapı Kredi Bankası
Yenişehir Şubesi
171549-9
ANKARA

Devamı 2. Sayfada

Devamı 7. Sayfada

Kamu Çalışanları Sendikalarında Alarm !...

Dikkat! Kamu Çalışanları Vakfı

Çalışanlar ve işyerlerinde gösterdiği ve eylemleriyle kamu çalışanları arasındaki mücadele hareketinin devamlı olduğunu ifade eden Vakıf, "Kamu çalışanları sendikalarının devamlı olarak faaliyetlerini sürdürmeleri, işyerlerinde kendilerini korumak ve haklarını savunmak için mücadele etmeleridir. Bu mücadelelerin devamlı olarak sürdürülmesi, kamu çalışanlarının işyerlerinde haklarını savunmaları için bir gerekliliktir. Kamu çalışanları sendikalarının devamlı olarak faaliyetlerini sürdürmeleri, işyerlerinde kendilerini korumak ve haklarını savunmak için mücadele etmeleridir. Bu mücadelelerin devamlı olarak sürdürülmesi, kamu çalışanlarının işyerlerinde haklarını savunmaları için bir gerekliliktir."

Sokaklar ve işyerlerinde kitlesel gösteri ve eylemlerle ortaya çıkan kamu çalışanları sendikalaşma hareketinin konjonktürel yükselişi valilik kapılarında dayandı ama oradan dönüp mahkeme salonlarına ve hükümet kapılarına sıkıştı. "Fili sendikacılık" kavramının "sendikacılığı" yaygınlaştı ve hantallaştı ama "filiyat" valilik kapılarında kaldı.

ve dikkat çekmek gerekiyor: Kamu Çalışanları Vakfı...

Kamu sendikaları ihtiyacı karşılamak için mahkemeler arasında zeybek ritiminde ilerlerken, ideolojik desteğini Türk-İslam sentezi ideoloğlarından, maddi ve manevi kaynaklarını Hak-İş ve DYP çevrelerinden alan Kamu Çalışanları Vakfı, 30 Temmuz ve vakıfla biraraya gelecek kamu çalışanlarını "sendikalaştırmaya" girişti. Kurulan "Sendikal Hazırlık Komisyonu", İLO normlarını esas alarak 14 işkolunda kurulacak sendikaların ve hatta konfederasyonun adını belirleyerek çalışmalarına girişti. Grev hakkı içeren tüzükler hazırlandı, kurucular belirlendi, üye formları basıldı yasanın çıktığı gün beklemeye kaldı. Bu arada bültenler çıktı, dergiler yayınlandı. Toplantılar, paneller düzenlendi.

"Türk-İslam kültür ve medeniyet değerlerine, eserlerine, teşkilatına, ilmi ve akademik metodlarla yakla-

şarak milli bütünlüğün korunması için de gayret gösterme"ye girişti.

16 Şubat tarihinde Ankara'da Türkiye Diyanet Vakfı Kocatepe Camii Konferans salonunda "Demokratikleşme Sürecinde Kamu Çalışanlarının Sendikal Hakları" konulu sempozyumu Devlet Bakanı Akin Gonen şereflendirdi ve "memurlara sendikal hakların verileceğini ifade etti".

İşte bu girişimin adı, geniş memur kitlesinin alışkanlıklarına ve bilincine direkt hitap edecek ve kısa zamanda memurların büyük bir kısmını amirlerinin kurduğu sendikalarda toplayacak Devlet Sendikacılığı'dır. Devletin otoritesini ve kamu çıkarlarını esas alacak böyle bir sendikalaşmanın kamu çalışanlarının bağımsız örgütlenme çabalarını baskı altına getiren marjinalleştirme çabası ve giderek tamamen etkisizleştirilmesini söylemek, tarihsel devlet memurluğu ideolojisi gözönüne alındığında fazla abartma olmayacaktır.

ta ve baştan reddedilen "uzlaşmacı-çığdık sendikal anlayış"la aynı kulvara düşülmektedir. Devlet sendikacılığına karşı kitlesel gücüne dayanılan bir sağlam zemin yaratılmamaktadır.

Somut ihtiyaçlara ve dөнemsel taktiklere ilişkin politikalar ancak programatik bir düzeyde kavranılabildiği ve gerçekleştirilebildiği ölçüde anlamlı ve tutarlıdır. Eğer dөнemsel politikalar aşgari bir program çerçevesinde ele alınmıyorsa, kaçınılmaz olarak, dөнemsel politikalar amaç haline gelip fetişleşmekte; araçları, yöntemleri doğru seçilememekte ve sonuçları sağlıklı olmamaktadır.

Bu düzeyde bir kategorilendirmeye giderek kamu çalışanları sendikalaşma mücadelesini 2 aşamaya ayırabiliriz: 1- Sendikalaşma çabaları, 2- Yasallaşma ve kurumsallaşma çabaları.

SENDİKALAŞMA ÇABALARI

90 Temmuz'unda radikal ve kitlesel bir hareketlilik

Bugün kamu çalışanları sendikaları aşgari bir program temelinde atılım yapmak zorundadır. Çabalarının ağırlıklı bölümünü kamu sendikalarının yüztünü çalışan kitleye dönmeye; onlara bağımsız örgütlenme ve mücadeleye bilincinin geliştirilmesi ve amirlerin örgütleyeceği sendikalara karşı mücadeleye sevk oluşturmaktır.

üzerinde başlayan sendikalaşma çabaları sonraki aşamaların karakteristiğini oluşturan olumsuzluk ve olumsuzlukları içinde taşımaktadır.

Bu meşru ve kitlesel hareketlilik dөнeminin özellikleridir:

1- Kamu çalışanlarının 10 yıldır içinde sürdürdükleri yoksullaşmaya duydukları ekonomik bilinçli kendiliğinden tepki;

2- İşçi sınıfı mücadelesinin ve kazanımlarının yaratıldığı olumlu etki olarak özetlenebilir. Bunlara, sosyal demokrat belediyelerin olanakları, geçmiş örgütlenme deneylerinin mirası vs. de esasa ilişkin olmak kaydıyla eklenebilir.

Bu aşamada üzerinde durulması gereken olumlu yön "çağdık" sendikacılık adıyla uzlaşmacı sendikacılığı savunana, bugün "devletle ortak projeler yapmak" politikasıyla devam ettirilen sendikal anlayışla, grev talebi üzerinden hesaplaşmaya gidilmesi ve bu mücadelenin konjonktürel olarak kazanılmasıdır.

Ayrıca kamu çalışanları hareketine siyasal grup taleplerini dayatma ve grup çıkarları doğrultusunda ayrı sendika ve federasyonlaşmaya gitme anlayışının mahkum edilmesi bu dөнemin olumlu özellikleridir.

Bu olumsuzluklar "haklar mücadeleye alınıp" mantığıyla işlenen valilik önlere taşınmış ve çalışanların mücadeleye bilinci açısından önemli bir kazanım elde edilmiştir. Fakat kitlesellemenin sendika üyeliği olarak algılanması, "fili sendikacılık"

işyerlerinde yaratılması gerektiği mantığının sendika binası açmaya indirgenmesi, sendikal kadroların yaratılması ve sınıf bilincinin kamu çalışanları kitlesine götürülmesi görevinin üye kaydetme olarak algılanması, duyarlı kamu çalışanlarını yer alacağı platformlarda aşgari bir programın oluşturulmasına girişilmemesi, bu dөнemin olumsuzluklarının kesilmesine ve sendika fetişizminin doğmasına yol açmıştır.

[Tam burada, kamu çalışanlarının % 80'inin yer aldığı küçük il ve ilçelerde sendika binası yada temsilcilik açmanın öncelikli belirterek; eleştirilerimizin ağırlıklı sendikal politikaları üretmek durumunda olan ve kamu çalışanlarının kitlesel olarak birarada bulunduğu büyük şehirler ve genel merkezlerle yönelik olduğunu belirtmek gerekirdir.]

YASALLAŞMA VE KURUMLAŞMA

Böyle bir sendika fetişizmi doğunca tüm çabaların sendika binası açma, mahkemeleri zorlama ve kararları beklemeye faaliyetine indirgenmesi kaçınılmaz olmuştur. Bu dөнemde de ilk dөнemin olumsuzluklarının giderilmesi sağlanamamış ve sendikalar kitlesel ama hantal, üye sayısı kabarıp ama gönüllü uğraşan sayısı sınırlı demerlere dönüşmeye başlamışlardır. Bu hantallaşma ve atılşmada koalisyon hükümetinin vaatlerinin ve oyalama taktiklerinin de önemli bir rolü vardır. Ama kamu sendikaları bu vaatleri zorlama yönünde de süreli ve etkili bir muhalefet geliştirememişlerdir.

Devamı 7. Sayfada

Kısa.. Kısa

TÜM BEL-SEN UŞAK ŞUBESİ AÇILDI

Tüm-Bel-Sen, Uşak'ta açtığı şubeyle kamu çalışanları örgütlenmesinde yeni bir mevzi kazandı. Tüm-Bel-Sen, Eğit-Sen, Tüm Sağlık-Sen, Tarım-Sen ve Maliye-Sen Sendikalarının oluşturdukları Kamu Çalışanları Platformunun birlikte çalışmalarıyla güçlü bir şekilde gelişen örgütüllükleri artık sırayla şubeler açma aşamasına girdi. Tüm sendikalarda şube açma konusunda yapılan hazırlıklar tamamlanmış durumda: Nisan ayından itibaren birer birer şubelere kavuşacaklar. İlk olarak faaliyete geçen Uşak Tüm-Bel-Sen şubesinin açılışında Genel Başkan Vıccdan Baykara, Uşak Belediye Başkanı Ali Künek ve Tüm-Bel-Sen Uşak Şube Başkanı Emin Şimşek birer konuşma yaptı. Genel Başkan Baykara yaptığı konuşmada "Hedefimiz küçük kazanımlarla oyalanmak değildir, hedefimiz grevli toplu sözleşmeli sınıf sendikasıdır" dedi. Belediye Başkanı Ali Künek ise demokrasinin gereklilerinden biri olan örgütlenme hakkının kazanılması doğrultusunda verilen mücadeleyi desteklediğini belirtti. Tüm-Bel-Sen Uşak Şube Başkanı Emin Şimşek ise konuşmasında, Uşak Belediye Başkanı Künek'in 127 kişinin 124'ünün sendikaları tarafından örgütlendiğini, Uşak ilçe, kasaba ve beldeleri birlikte üye sayısının 207'ye ulaştığını bunun kendileri için kıvanç verici olduğunu belirtti.

İSKENDERUN EĞİT-SEN TEMSİLCİLİĞİ AÇILDI

EĞİT-SEN İskenderun temsilciliği 15 Şubat'ta coşkulu bir törenle açıldı. İskenderun Kaymakamı 15 Şubat'ta yapılan başvuruyu emniyetle havale etmiş, Emniyet de "kamu çalışanları sendika kuramaz" diyerek bu ilk başvuruyu reddetmişti. Eğitim emekçilerinin ikinci başvurusu da İşçiler Bakanlığı'nın genelgesi gerekçe gösterilerek reddedilince, 138 üyeli EĞİT-SEN İskenderun temsilciliği fiili olarak açıldı. Eğitim emekçilerinin katılımının yoğun olduğu açılışta demokraik kitle örgütlerinin ve siyasal partilerin destek mesajları dikkat çekti. Temsilcilik yönetim kurulu Başkanı Talip Güven ve Eğitim-Sen Genel Merkez yönetiminden Cengiz Aşkını yapıları konuşmalarla sorunlarının çözümünün hükümetlerin tasarrufuna bırakılmayacağını, örgütüllükleriyle vaatlerinin takipçisi olacaklarını vurguladılar.

TÜM SAĞLIK-SEN ANKARA ŞUBESİNDE AÇLIK GREVİ

(İşçilerin Sesi-Ankara) Adana'da 18.1.1992 tarihinde basın açıklaması yaparken gözaltına alınan Tüm Sağlık-Sen üye ve yöneticilerinden 10 kişinin tutuklanmasına üzerine Genel Merkez aldığı kararlar doğrultusunda, Ankara Tüm Sağlık-Sen'de açlık grevi başladı. 29.2.1992 tarihinde 3 günlük açlık grevine başlayan 11 Tüm Sağlık-Sen üyesi kamu çalışanı yaptıkları açıklamada; sağlık çalışanları özelindeki ve bütün ülke çapında yaratılan anti-demokratik uygulamalara karşı sessiz kalmayacaklarını belirtep baskılara son verilmesini istedikleri.

EĞİT-SEN BAŞKANLAR KURULU TOPLANTISI

(İşçilerin Sesi-Ankara) Eğitim-Sen Ankara Şubesinde düzenlenen, başkanlar kurulu toplantısı 22 Şubat'ta Ankara'da toplandı. Divan seçimi ile başlayan toplantı, Genel Başkan İsmet Aktu'nun yaptığı konuşma ve Genel Sekreterce faaliyet raporunun okunmasıyla sürdü. Toplantı, temsilcilerin konuşmalarıyla canlı bir tartışma ortamına dönüken, şubelerce hazırlanan raporlar divana sunuldu. Ancak tartışmalar bu raporlarda belirtilen hayli dışındaydı. Sendikal anlayış, işyeri örgütleri ve Eğitim-Sen'in konumuna ilişkin tartışmalar için ilk turda 46 konuşmacı söz aldı. Toplantı geç saatlerde son buldu.

TÜM BEL-SEN: TAM YOL DEVAM

Tüm-Bel-Sen'liler kitlesel başvuru geleneklerini sürdürdüler. 1, 2, ve 6 Nolu şubeler 25 Şubat 92 tarihinde İstanbul Valiliği önünde kitlesel biçimde toplanan Tüm-Bel-Sen'liler şube açılış başvurularını gerçekleştirdiler. Böylece Tüm-Bel-Sen 6 şube açarak İstanbul örgütüllüğünde hedeflediği noktaya geldi. Şube yöneticileri, yaptıkları açıklamalarda "bugüne kadar çalışmalarımızın odakına kitleyi koyduk, bu sürecin de öznesi kitleler oldu. Bugüne İstanbul genelinde alibini aşan, Türkiye genelinde de otuzbinleri bulan bir kitlesellik geldi, bundan sonraki mücadelemiz aynı anlayışla özgür, grevli toplu sözleşmeli sendikayı yaratmak olacaktır" dediler. Tüm-Bel-Sen'liler 2 Mart 1992 tarihinde de yaklaşık olarak 150 kişinin katıldığı bir protesto toplantısı düzenlediler. Yüksek sesle "Kamu çalışanları İstanbul Belediye çalışanlarından besleniyor" sloganını yarıyorlar. Postahanesi önünde yaptıkları basın açıklaması ve tolgafınlara kınamayan memurlar yarin daha da güçlü olacaklarının sinyallerini "Baskılar Bizi Yıldıramaz" haykırısıyla yarıyorlardı.

Kamu Çalışanları Vakfı Kuruldu ve Dayanışma Vakfı

Kamu çalışanlarının sosyal, ekonomik ve mesleki gelişmelerini sağlamak amacıyla 1989 yılında kurulmuş olup, 100 bini aşkın üye sayısı ve 150 şubesi bulunan kamu kesiminde en büyük organizasyon olan, Türkiye Kamu Çalışanları Kalkınma ve Dayanışma Vakfı, Kamu çalışanlarına sendikal verilmemesi hususunda da öncü rolü üstlenmiş-

meyanda vakıf genel merkezimiz koordinatörlüğünde 30 dernek veya vakıf ile biraraya geliştirildiği bir şekilde "Sendikal Hazırlık Komisyonu"na kurulmuştur.

Konuyu komisyon tarafından, sendikal düzenlere esas olmak üzere bir "Kamu Personeli Kanunu" taslağı hazırlanmıştır. Sendikal hakların İLO normları doğrultusunda dağıtılabilmek için, Türkiye Kamu Hizmetleri 14 esasıyla mütala edilmiş, her bir iş kolunda çalışanların 14 sendikaların adları ile bu alanın teşkil edeceği konfederasyonunun adı konulmuştur. 14 sendikadan oluşan konfederasyonun adı "TÜRKİYE KAMU ÇALIŞANLARI SENDİKALARI KONFEDERASYONU" dur.

Konuyu her bir sendikadan tüzüğü hazırlanmıştır. Bu sendikaların kuruluş kuralları belirlenmiş ve bu kuralları ertesi gün aynı anda bütün alanın kurulması için gerekli hazırlıklar tamamlanmıştır.

Fakat her bir sendika için "üyelik form"ları olarak hazırlanmıştır. Yapılacak mevzuat düzenleri her ne surette olursa olsun gerekli syonun derhal yapılması için gereken her şey derhal hazırlanmıştır.

Üyelik sendikalarımıza üye olmak isteyen kamu çalışanları, gelecekte üyeliğe tahvil edilmek üzere üyelik formlarını doldurabilirler. Kurularda belirtilen esaslar dairesinden üyelik formlarını hazırlanmamız hususunda gerekli yarınlarımızı istihdam eder, çalışmalarınızda başarılar dileriz.

(Kamu Çalışanları Bülteni 1, Sayı Mart 1992)

Ankara'da Kamu Çalışanları Mitingi

(İşçilerin Sesi-Ankara) Kamu çalışanları sendikalarının düzenlediği, sendikal haklar mitinginin ikinci 15 Şubat'ta Ankara'da yapıldı. Mitinge çevre illerden gelen kamu emekçileriyle birlikte yaklaşık 5 bin kişi katıldı.

Eski garajlarda başlayan yürüyüş, Edik Kasalar Meydanı'na değin sürdü. Yürüyüş kolunun arkalarında bulunan, Devrimci Gençlik, Halkevleri ve İHD Ankara Şubesi'nden oluşan korteje polis müdahale etti. Pankartlar almak isteyen polis, yürüyüş kolunun geriye dönüp arkada kalan gruba doğru yönelmesiyle dağılmak zorunda kaldı.

Düzenleme komitesinin programladığı gibi gelişen mitingde kamu çalışanları temsilcileri konuşmalar yaptılar. Konuşmalarda: "Hükümetin sendikaları yasal güvencelere kavuşturarak, grev toplu sözleşme haklarına ilişkin düzenlemeleri yapmadığı, kamu çalışanlarını belirsiz bir bekleyişime ittiği... Ocak zamlandırmanın hükümceği tek yanlı olarak belirlendiği, memur sendikalarının toplu sözleşme haklarının baştan yok sayıldığı... Kamu çalışanlarının olup bitenlere sessiz kalmayıp grev ve toplu sözleşme haklarını alıncaya değin eylemlerini yükselttikleri" ifade edildi.

Mitingin sonunda, kortejin arkasında bulunan siyasal gruplara polis yine müdahale etti. Polislin özellikle Devrimci Gençlik pankartına saldırdığı gözlemlendi. Saldırı beklenmedik bir direnişle karşılaşması polisi geri çekilmeye zorlarken, üç kişilerin gözaltına alındığı ve aralarında polisler de olmak üzere çok sayıda kişinin yaralanması çatışma sonrası, gözaltına alınanlar serbest bırakıldı. Olayların yatışmasıyla devam eden yürüyüş

garajlarda son buldu. ÜYARI Kamu çalışanları mitinginde yaşananlar ve bu gelişmelerin kamu adına tartışılarak aktarılması, bizde de bu konuda bir uyarı yapma gereksinimini doğur-

du. Mitingin kamu çalışanları hareketinin gelişiminde önemli bir yeri bulunmakta. İktidar tarafından oyalamak, grev ve toplu sözleşme hakkına ilişkin hiç bir girişimde bulunulmuyup, sendikaların devre dışı bırakılmaya amaçlayan politika, kamu çalışanlarının kitlesel mücadeleye yönelmesi için bir fırsatı vermektedir. Türkiye solunda politika yapma tarzından kaynaklanan, hatalı eğilimler, bu mitingde yeniden karşımıza çıkıverdi. Siyasal iktidarın, devrimcileri kitleleri birbirinden yalıtma amacına kimi "sol" gruplar balıklama atlamayı bir erdem saymaktan vaz geçemiyor; kitlelere, günümüz koşullarını hesaba katmayan bir mücadele çizgisi dayatmaya devam ettiler.

Mevcut durumdan hoşnut olmayan muhalif kesim böylece "devrimciler" tarafından da seçirici konumuna itilmekte, hatta kendi mücadeleslerinden uzaklaşmakta.

Miting ertesinde burjuva basınının katkılarıyla sendikalara ilişkin bir anarşi, terör sendromu yaratılmaya çalışıldı. Bütün bunları gözönüne alarak siyasetin yaratılan bir gerçek olmayıp, tam tersine yaşamın dönüştürülmesi doğrultusunda hayata üç içe olduğunu, siyasiyerin de kendinden menkul öncüler olmaması gerektiğini; tavırlarımızı bu doğrultuda düzenlemek ve kamu çalışanları hareketinin marjinalleşmesini doğurabilecek tutumlarımızı dikkatle kaçınmamız gerektiğini bir kez daha yineliyoruz.

İzmir Belediye'sinde Çakmur Krizi

92'de 15 körlü otobüsü hizmetine sunuyoruz. Çakmur krizi İzmir'in her yerini

tepkili topladı. Bunun üzerine Büyük Şehir Belediye'sini işgal eden memurlardan beşini açığa aldı. Olay üzerine Tüm-Bel-Sen İzmir 1 ve 2 nolu şubeleri, basın açıklaması, tolgaf çekme ve Cumhuriyet Meydanı'nda gösteriyeye dönüşen basın açıklaması gibi bir dizi protesto eylemi gerçekleştirdi. Tüm-Bel-Sen üyesi İzmirli kamu çalışanları "Eylemlerimiz gaspedilen haklarımızı geri almamıza ve açığa alınan arkadaşlarımızın göreve döndürmeye kadar sürecektir" diyorlar.

Çakmurun bugüne kadar yaptığı an olobüslere törenler düzenledi. TANSAS'tan işçi amak...

62 yıldır kullanılan bir araba Çakmur memurlarının ücretsiz alanını iptal ederek büyük

Belediyelerde Özelleştirme

Belediyelerde temizlik hizmetleri özelleştiriliyor. İstanbul'da Kartal ve Zeytinburnu belediyelerinden sonra Gaziosmanpaşa, Bayrampaşa ve Sarıyer belediyeleri de çöp toplama ve taşıma işlerini özel şirketlere devrediyorlar.

NOTLAR

- Belediye hizmetlerinin bir kısmı gerçekte, uzun süreden beri özelleştirilmiş durumda. Belediyeler özellikle, park, yol gibi işlerini uzun zamanın bir müteahhitle yapmaktadır. Çoğunlukla müteahhitle, belediye işçilerini ve araçlarını kullanarak proje gerçekleştirme karşılığında yüksek oranda paralar alıyordular. Bu ihaleler ilgili bir çok belediye de sayısız yolsuzluk davası birikmiş durumda.
- Belediyelerin temizlik işlerinin özel şirketlere verilmesinin ilk sinyalleri, geçtiğimiz senelerdeki direnişler sırasında ortaya çıktı. İşçiler, toplu sözleşme haklarını almak için eylem yaparken, belediye yönetimleri sağdan soldan topladıkları adamlarla ve şirketlerle bu eylemleri kırmaya çalıştılar.
- İzmir Belediyesi'ndeki ilk özelleştirme, ANAP döneminde TANSAN'ın özelleştirilerek TANSAN Şirketler Grubu haline dönüştürülmesiyle oldu. Daha sonra zarar ediyor gerekçesiyle SHP döneminde ESHOT'un özelleştirilmesine girişildi. İZULAŞ kuruldu. İzmir Belediyesi'nde gerçekleştirilen direnişlerde, her zaman ESHOT'un karşısına İZULAŞ ve özel şirketler çıkartıldı. İZULAŞ'ta sendikalaşma çabası yürüten işçiler, yoğun bir baskıyla sendikalaştırıldılar.
- Kartal Belediyesi, temizlik hizmetlerini, Yatova ve Adalar Belediyesi'nden sonra özelleştiren, İstanbul'daki üçüncü belediye oldu. 16 Ocak 1992 tarihinde yapılan ihaleyi ALTAŞ firması kazandı. Daha sonra ALTAŞ firmasının Kartal Belediyesi'nde daha önce yaşanan direnişler sırasında grev kırdığı olarak çalışan bir şirket olduğu anlaşıldı.
- Daha sonra gündeme gelen Zeytinburnu temizlik işlerinin özelleştirilmesi girişimleri sırasında, Zeytinburnu halkının özelleştirmeye gerekçe olarak gösterilebilecek kadar dahi ciddi hiçbir çöp sorunu olmadığı ortaya çıktı.
- Sarıyer, Gaziosmanpaşa, Bayrampaşa Belediyeleri'nde de özelleştirme girişimleri başlatıldı. Sarıyer Belediye Başkanı'nın, Sendika Şube Başkanı'na yaptığı teklif, özelleştirmelerin niyetini bir kere daha gözler önüne serdi. Belediye Başkanı'na göre, sözleşmedeki ücret talepleri % 20'nin altında olursa özelleştirmeye gidilmeyeceği yönünde.
- Anadolu'daki diğer belediyelerde de bu konuda çalışmalar sürüyor. Eskişehir, Bursa, Kastamonu belediyeleri temizlik işlerini özelleştirmeye girişiyorlar. Eskişehir Belediyesi'nde özelleştirmeler için yapılan oylamada çıkan oyların eşit olması üzerine Belediye Başkanı'nın iki oyuyla özelleştirme kararı çıktı.
- Belediye-iş sendikası özelleştirmelere ilişkin birkaç özel sayı ve basın açıklamalarıyla üzerindeki sorumluluğu atmaya çalışıyor. Devrimci-demokrat patenli gübeler ise kongre talebinin içinde koltuklarını kurtarmak adına amaçsız, hedefsiz, boş eylem önerileri getiriyor.

Anadolu'daki bazı belediyelerde de bu konudaki hazırlıkları sürdürüyorlar. Özelleştirmelerin gerekçesini Kartal Belediye Başkanı M. Ali Büklü şöyle açıklıyor: "9 yıllık belediye başkanlığım süresince edindiğim tecrübe odur ki, Türkiye'de belediyelerin kuruluşu, ana hizmet birimlerinin özelleştirilmesinde yataktadır. Kartal Belediyesi olarak kapımızı açtığımız bu süreçte açarak tabuları yıkmaktan onur duyuyoruz. En geç bir yıl sonra açtığımız bu kapıdan yüzlerce belediye geçecek, böylece belediyelerimiz halka daha fazla ve daha ucuz hizmet sağlama olanağı bulacaktır."

Belediye yöneticilerinin beceriksizliğinin faturası işçilere çıkarmaya çalışıyor. 92 sözleşmelerinin yolu özelleştirme tehdidiyle şimdiden kapatılmak isteniyor. Bugün belediye işçilerinin temel hedefi; işgüvencesi ekseninde özelleştirmelere tavizsiz olarak karşı çıkmaktır.

Ancak belediye yöneticilerinin cıvalanarak kamuoyuna sunulan özelleştirmeler, her ne kadar yeni bulunmuş bir "kurtuluş yolu" olarak sunulsa da gerçekte 1985'ten bu yana fiilen var olan bir uygulama. ANAP'lı belediyelerden bu yana belediyelerin birçok projesi özel firma ve müteahhidlerce yapılıyor. Belediyelerde özellikle bu dönemde artan hizmet özelleştirmelerinin gerçekteki amacı çok daha farklı. Çünkü yapılanlar yeni bir uygulama olmadıkları gibi, hizmetlerin daha iyi yapılmasına yönelik olması da bir çarpıtmadan ibaret. Bütün amaç özelleştirmeleri ve diğer başka yolları kullanarak işçileri kendi uygun gördükleri ücretle çalışmaya razı etmek. 1990 sözleşmesinden farklı olarak 92 sözleşmelerinde işçilere düşük bir ücret artışı ver-

Yerel Yönetimler ve Özelleştirme

Yerel yönetimler, toplumsal örgütlenmelerin devlet aygıtından özgülme çabalarının bir ürünüdür. Belediye hizmetlerinin özelleştirme girişimleri ise, "yerel yöneticilerin" halktan ve işçilerden "özgürleşme" çabalarının bir sonucudur. Son aylarda yoğunlaşan belediye hizmetlerinin özel şirketlere ihalesi girişimi, ülkemizdeki çarpık yerel yönetim anlayışının bir kere daha tartışılmasına gündeme getirdi. Siyasi iktidarın devlet kurumları aracılığıyla burjuvazinin hegemonyası altında güçlenip merkezleşmesi sürecinde, yerel yönetim organları olarak ortaya çıkan belediyeler, devlet-sivil toplum diyalektliğinde her dönem önemli bir rol oynadılar. Sınıflarüstü bir görünüme, giderek topluma yabancılaşan devlet aygıtının yanbaşı, halkın kısmen de olsa kendisini ifade ettiği demokratik kanalları yaratılmasına ve değerlerini korunup geliştirilmesine tarihi bir misyon yüklenmiştir. Ülkemizde ise belediyeler, başından itibaren devlet kurumlarıyla iç içe gelişmiş, siyasi parti ve hükümlere karşı bağımsız bir yapılanma oluşturmamış ve hiçbir zaman gerçek birer yerel yönetim haline gelmemişlerdir. Mali ve siyasi açıdan merkez devlet aygıtından, yerel halkın gücüne ve örgütlülüğüne dayalı olarak özgürleşme yaşamayan belediyeler, yarın-devlet kurumları olarak biçimlenmişlerdir. İzmir'in SHP'li Belediye Başkanı Yüksel Çakmur'un kendi işçilerine karşı "Ben önce devlet adamıyım" diyerek kendini savunması bir aşkınlık değil, varolan durumun açık bir itirafıdır. Üzerinde yükselmeye çalışan belediye yöneticilerinin "muhtaç oldukları kudreti" devletin kanatları altında ve yasaların korumasında araması kaçınılmaz bir trajedi'dir. Ülkemizde yerel yönetimler sadece belediyeçilik yanıyla; yerel halk tarafından seçilen, yöreye hizmet götürmekle yükümlü olan hizmet kurumları olarak algılanmış ve Belediyelerin bugün yaşadıkları ve

Çakmur'un STAR 1 Konuşmasına Yanıttır

Biziz biz. 26 Ağustos 1991 tarihinde on yıllık emeğimize rağmen hiçbir hak ödenmeden Büyükşehir Belediyesi patronu Yüksel Çakmur tarafından sokakla alımları belediye işçileri. O günden beri işimize geri dönmek için SHP ve mahkeme kararlarını bekledik. Ancak vaadler yerine getirilmediğinden dolayı doğanın zorlu koşullarına rağmen EKMEGİMİZ, İŞİMİZ, ONURUMUZ Ankara'ya yürümek zorunda bırakıldık süre içinde işimize iade edilmemiz için DKÖ'lerin, SHP, koalisyon hükümeti hatta insanın diyen herkesin çabasına rağmen, Çakmur sermaye çevreleri adına buna inatla direndi.

Bundan da öte bizi halkımızla karşı karşıya getirecek kadar pervasızlaşmış. Basına yaptığı açıklamalarda, yalan, demagoji, spekülasyon manevralarıyla halkımızı aldatmaya çalıştı. En son ST 1'de Kırmızı Koltuk programında gerçek yüzünü bir kez daha sergiledi. Söğüksü gözükebilmek için sürekli sınımlama övgösterdi ama bu onun gerçek yüzünü gizlemeye yetmedi. Zorlanarak kendini açıklamaya çalışmanın yollarını bulmaya çalıştı. Örneğin, 1989 ile 1991 yılları arasındaki maaşları kıyaslayarak ücretlerdeki artışı kanıtlamaya boş çabaladı. İşçilerin maaşlarının 3.5 milt olduğunu ve maaşların zamanında ödendiğini, sadece son bir ayda beş gün gecikme olduğunu söyledi.

Oysa 15 yıllık çalışan bir işçi 1 milyar bin lira almaktadır. Oysa kendisinin bir çırpıda, 1989'da 680 bin lira iken 2 milyona çıktı. Bizim maaşımız ise ayrı yıllar arasında kendisinin de söylediği 26 Ağustos'a geldiğimizde onun iddia ettiği tersine bir ay öncesi de dahil olmak üzere halen maaşımızı ödememekteyiz. Fazla mesaimiz ise 6 aydır ödenmemiştir. O işten atılan bilizlere "eylem yapan işçilerin" derken, önyargılı davranmaktadır. Çünkü A. Altan'ın "Atanlar arasında altı tane özürlü işçi onları neden atınız?" sorusuna, "Bunları haberli olmadığımız ve araştıracağımızı" diyerek yanıtlar veriyorlarken, tüm bunlar onun iddialarının ne kadar gerçekçisi olduğunu göstermektedir. Halkı yollarda bıraktığımız, susuz bıraktığımız gibi yalanlarla halkı kandırmaktadır. Gecekonducuların başına kim yuku? Karşıyaka minibüs şoförlerini aileleriyle birlikte kim aç bıraktı? Su paralarını henüz kullanılmayınca halktan kim peşin alıyor? Otobüs biletiyle zorunlu kılan kim? 40 yıldır uygulanan belediye çalışanlarının pasaportları iptal eden kim? Deterjan olayından para kazanan kim? İZULAŞ'taki işçileri sendikadan istifaya zorlayan kim? "Aylık sözleşme dönemi yaklaşıyor, grev yapmasını yaparım" diye tehdit savuran kim? TANSAN ile halkı soyup soğana çeviren kim? Belediyeyi özelleştirme adı altında kendi yandaş müteahhidlere, taşeronlar peşkes çeken kim?

BÜTÜN BUNLAR HUKUKİ OLUYU. DA HAKKINI ALAMAYAN BİZLE HAKKIMIZI İSTEDİĞİMİZ ZAMAN HUKUK DİŞİ OLUYORUZ? İŞTEN ATILAN İZMİR BELEDİYE İŞÇİLERİ KOMİTESİ

Koalisyon Hükümeti Döneminde Cezaevlerinde iyileştirme Masalı

Koalisyon hükümetiyle birlikte kamuoyunda cezaevlerinin koşullarının düzeltilmesi için yapılmış çalışmaların bir kısmı gerçekleştirilmiştir. Birakalim koşulların "düzeltildiği" ve "iyileştirildiği"ni tersine eskiden beri direnişle, kan ve can pahasına, bir dizi mücadele ile elde edilen haklar da yeni hükümet tarafından budandı. Adalet Bakanlığının "iyileştirmelere gidiyoruz" türünden açıklamalarıyla, tutsak olarak bizlerin pratikte karşılaştıkları tamamen farklıydı. DYP-SHP koalisyonunun Eskişehir tabutluklarını kapatmaya mecbur kalmaya dışında, uygulamalar, cezaevi koşullarını geriye doğru götürmüş, kötüleşmiş, "reform yapacağız" adı altında haklarımız gaspedilmiş ve sınırlanmıştır. Bunu da Eskişehir tabutluklarını kapatmalarının doğurduğu havanın ardına gizlenerek gerçekleştirmişler.

Eskişehir tabutluklarının kapatılmasını "demokratikleşmenin" bir kanıtı olarak sunan DYP-SHP koalisyon hükümetinin "yeni" cezaevleri politikası öзде baskılar üzerine kuruludur. Eskişehirde tutsakların birbiriyle görüşmelerini engellemek amacıyla yapılan, avukatları ziyarete tek tek çıkartma ve birbirine görüşmenin önüne geçme uygulaması aynı biçimde sürdürülmek istenmektedir. Değişen tek şey ise Eskişehirde tutsaklar birer kişilik hücrelerde kapatılmışken, şimdi üçer kişilik yerlerde tutulmalarıdır. Koğuşlar arası görüşme olanlarının engellenmesi ile sosyal-siyasal ilişkilerin önüne geçilmeye çalışılmaktadır. Siyasi tutsakların birbirinden tecrübe edinmesinin hedeflendiği bu politika diğer yandan insanca yaşam koşullarının ortadan kaldırılmasına yönelik hak gasplarına da içermektedir. Bugün cezaevlerinde ilişkin yeni bir hedef gösterme kampanyası yürütülmektedir. ANAP ve diğer burjuva partileri Kayseri İhrarı'nı koalisyon hükümetinin "cezaevlerinde iyileştirme ve reformları yapması"na bağlıyorlar. Ancak bilmiyorlar ki günümüzdeki cezaevi koşulları ANAP döneminde daha da kötüdür. Demirli siyasi tutsakların bulunduğu cezaev-

Bu ne biçim demokrasi?

Şu anda çalışmakta olduğum işyerinden sesleniyorum. Nedeni, mutlaka çözüm bekleyen sorunlarımız. Bu işyerinde 15 kişi çalışmaktayız. Bunlardan sadece 3 kişi sigortalı, onlar da aylar ve yıllar sonra sigortalı olmuş. İşte böylesine yıllarca çalışan işçiler, ne sigortadan birer birer sosyal haktan bahsedemeyizken, yıllarca bu ve bunun gibi yerlerde sömürülüş, ezilme mahkum edilmiş adeta. Fabrikalarda, işyerlerinde yıllardan beri devam etmekte olan bu durum sebebi kuşkusuz, yürütülen sistem ekonomik-politik sonuçlandır. Cürüyen kapitalist sistemin, derinleşen milli krizinin sonuçlarıdır. Çalıştığım işyerinde patron açıkça söylüyor: "Ben bu işi böyle yürüteceğim. Şartlar bu. İşine geliyorsa çalış, gelmiyorsa çalışma". Ancak şu bir gerçek ki, insanlar yaşamak için çalışmak zorundadır, ne yazık ki çalışmadan kazanırlar da var. Milyarlar, yatlar, katlar, sunlar bunlar vs. Çalıştığım işyerinde ve fabrikalarda işçiler, bütün sosyal haklardan mahrum bırakılmış, sigortasız çalıştırılmış, hakkını aradığı zaman işten çıkarılmışlar. Adaletten bahsedene, sayın sorumlu beyler, ya adaletin ne olduğunu bilmiyorlar ya da başkalarının çıkarlarına dokunmak istemiyorlar. Böylece işçiler emeklerinin karşılığını alamadıkları gibi, sık sık işten çıkarılmış, iş değişmiş, emeğinden başka satacağı bir şeyi olmadığından yaşamak için çalışmak zorunda olduğundan daima işverenler tarafından sömürülmüş. Gerek yasal, gerek sosyal imkanları olmadığı gibi, bir güvenceleri, bir dayanak noktaları da olmadığından hep ezilmeye mahkum edilmişler. Mevcut hükümet bunları bilmiyor mu? Bu ne biçim demokrasi? İnsan haklarına saygı bu mu? Bu böyle devam ettiği sürece, bir ülkenin hiçbir alanda sağlıklı gelişmesinden bahsetmek mümkün olmaz. Bir iktidarın hangi dönemde olursa olsun gerçekten

İşçi Arkadaş;

Gazetemizde sürekli bir "İşçi Mektupları Köşesi" oluşturmak istiyoruz. Fabrikalarda, işyerlerinde yaşadığımız grevleri, direnişleri, yolsuzlukları, sorunlarımızı, deneyim ve birikimlerimizi bu köşe aracılığıyla aktarmanın önemli olduğuna inanıyoruz. Bu amaçla, gönderdiğiniz mektupları bekliyoruz. Sesiniz sesimiz olsun.

Otomobil-iş nereye?

Otomobil-iş Sendikasında örgütlü metal işçileri yeni bir Genel Kurul'un eşliğinde 1989'da yapılan 11. Genel Kurul'da olduğu gibi, 27-28-29 Mart'ta gerçekleşecek Kongre'de de, "Türk-iş'e giteme", tartışmaların can alıcı noktasını oluşturuyor. Çağrısı yapan Genel Merkez Yönetimi, bu niyetini her fırsatta beyan edip, Türk-iş yöneticileri ile (özellikle Şevket Yilmaz) görüşmelerini hızlandırdılar. "Neden Türk-iş? Nasıl Bir Türk-iş?" başlıklı bir broşür yayımlayan mevcut yönetim broşürde, "Otomobil-iş Sendikası kurulduğu 1963 yılından sonra, 10 yılı aşkın bir süre üyeliğini sürdürdüğü yuvaya geri dönmeli. Türkiye işçi sınıfının sendikal birliğindeki onurlu yerini almaldır" diyor. "Baba ocağından" ayrı düşmüş bir evladın hasretle yazıldığı anlatılan broşürde, baştan sona Türk-iş aklama-yaya çalışılırken, "sürüden ayrılanı kurt kapar" korkusu yaratılmaya çalışılıyor.

TÜRK-İŞ'TE DEĞİŞEN NE?
Bu broşür, Otomobil-iş Genel Merkez Yöneticilerinin, işçi sınıfının mücadelesine, si-

Celik-iş ve Özdemir-iş ile olan "birlik" serüveninde hüsrana uğrayan Otomobil-iş, "birlik sorusunun cevabı Türk-iş'tir" diyor. "Çağı yakalamak, güçlü olmak" maskesi altında sınıf mücadelesini, işçi sınıfının varlığını reddediyor. "Neden Türk-iş, Nasıl Bir Türk-iş?" broşürü, bu reddiyein son ifadesi.

nifin sendikal birliğine nasıl baktıklarını ve metal işçileri ne nasıl bir gelecek öngörüde olduklarını anlama açısından dikkate değer.

Broşürün girişinde Türk-iş'i değerlendiren yönetimi üzerinde durulup, Türk-iş'e haksızlık etmek gerektiği

vurgulanıp deniyor ki; "Özellikle DİSK'in kurulmasından sonra, Türk-iş'e DİSK penceresinden bakılmış (...) Türk-iş'e yönelik "sarı sendika", "devlet sendikası" ... gibi de-ğerlendirmeler bütününle ilgili soruların yaratılması". Burada sözü edilen "telafisi

zor sorunlar" işçi sınıfının, on-larca yıllık pratiğin sonucu olarak bilincin kazanımını Türk-iş'i geçirmenin zorluğu olsa gerek. Oysa Türk-iş'e ilişkin değerlendirmeler ne yöneticilerine hakaret olsun diye yapılmış, ne de "darkafalı adamların" çamur atmaması olarak ortaya çıkmıştır. Sendikaların niteliğini, konumu belirleyen, sendikaya hakim olan ideolojidir. Yüz-binlerce işçiyi bünyesinde top-

lar: "Partilerüstü politikanın bir diğer nedeni de o dönemde Türk-iş üyelerinin büyük çoğunluğunun kamu işyerlerinde örgütlü olması nedeniyle siyasi iktidara iyi geçinme isteği-dir". Evet, sınıf çıkarları doğ-rultusunda gelişmelerle müdahale etmek, tavır almak yerine güvencesini iktidara iyi geçinmekte aramanın literatürdeki adı "partilerüstüçülük" olsa gerek. Broşürün deva-mında Türk-iş'in olumlu bir

konfederasyon varken, 50-60 bin üyeli bir sendikanın söyle-diklerinin dikkate alınmaması (...) Sendikamız, sendikal, sosyal ve ekonomik sorunlarımızın çözümünde yalnız kalmış."

Yani mücadele edebilme-niz, ülke ve çalışma yaşamın sorunlarına tavır alabilme-niz, gerçek bir işçi sendikası olabilemeniz için Türk-iş'in güven dolu kollarına ihtiyaci-niz var diye mi sayın yönetici-ler? Otomobil-iş yöneticileri-ne şunu hatırlatalım; önemli olan söylenenin, yapılanın içerisindedir, nereye hizmet ettiyedir. Sendikaların güçlü kılın da üretilecek politikalar ve bu politikaların yaşama buldu-racak örgütlü mücadeledir. O yüzden, broşürde "yalnız olduğunuz için gerçekleştirile-mediyimizi" söylediğiniz şey-ler için, kendi politikalarınızı, pratiğinizi gözden geçirmeniz gerekiyor. Bildiğin bir gerçe-ker sizlerin Otomobil-iş'i Türk-iş'e (dolayısıyla Türk Metal'e) sürüklemenin bahaneleri-

Türk-iş son on yılda olumlu bir gelişme çizgisi mi izledi? Yoksa Otomobil-iş'in yöneticileri sınıf ve kitle sendikal ilkelerini çiğneyerek kendilerini Türk-iş'ine karşı farklılıklarını ortadan kaldırdılar? Bizzat Otomobil-iş yöneticileri yakınmalarını bu sorulara yanıt vererek izah et-sinler. Otomobil-iş yöneticileri, "yalnız olursak MESS'e karşı çıkabiliriz" demeden önce, daha dün "Toplu sözleşme poli-tikalarımız" adıyla deklerle etkileri değerdendirilmeler, MESS'in politikalarını varol-dukları yerden nasıl onayla-dıklarını hesabına metal işçilerine versinler. Otomobil-iş'e bağlı fabrikalarda da acima-sızca yaşanan işçi kıyımına neden seşen kaldıkları açık-lansın. Bugün sermayenin çık-arları doğrultusunda tasarlama gündeme getirilen "toplumsal uzlaşma"yı, "çağı yakalamak" adına ayakta al-kışlanmadan önce, siyasi ikti-darın ve sermayenin karşısına hangi bağımsız politikalarını, hangi örgütlülükle çıkaracakla-rını, sınıf çıkarlarını nasıl sa-vunacaklarını açıklansın.

BU GİDİŞE "DUR" DİYELİK TEK GÜÇ METAL İŞÇİSİDİR
Şube kongreleri sürecinde, Otomobil-iş'in geleceğini be-irtme doğrultusunda iradi bir

Tes-iş 3 No'lu Şube Kongresi

Yıllardır sendikacılığın kendi "işleri" olduğunu söyleyen, işçileri sendikalarına, sendikal yönetimlere yabancılaştırarak Tes-iş 3 No'lu şubenin yöneticileri, şubenin 4. Olağan Kongresini gerçekleştiren zorlandılar. Neden mi? Yeterli sayıda işçinin katılımı sayısından dolayı. İşçilere sürekli olarak "iyi para alıyo-ruz, onurun, süsün" diyen, Tes-iş içindeki kötülükleri korumaktan öte bir derdi olmayan mevcut sendika yönetimi, böylece bir anlayış doğrultusunda, sendikayı, toplu sözleşme imzalanma bir kuruma indirgeyen işçiyi yaratmakta zorlanmadı.

Genel Kurul'dan kendi yönetimlerinin onanması ve yeniden seçimleri dışında başka bir şey beklemeyen sendika yönetimi bu kez çok başarılı olmadı. Çünkü 4. Olağan Genel Kurul'da sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışını savunan farklı bir ses, farklı bir anlayış vardı salonda: "Demokratik Muhalefet". Kendilerini seçim dönemine özgü bir muhalefet hareketi olarak görmeyen "Demokratik Muhalefet" hareketi, temel hedeflerinin işçilerin sendikalarında söz ve karar sahipliğinin egemen olması, işçileri komite ve konsey örgüt-lülükleriyle işçilerin iradesinin sendikal yönetim-lerde iktidar olması olduğunu söylüyor.

İşçilerin seçim sonucunu dahi merak etmediği kongre sonucunda şube başkanlığına Akan Ertekin yeniden seçildi. "Demokratik Muhalefet'in desteklediği Vural Çağlar ve Ali Yıldırım Şube Sekreterliği ve Eğitim Sekreterliği'ne seçildiler. Oylama-lar sırasında hemen hemen hiçbir listeyle "tulom oy" çıkmaması ve ağırlıklı isimlerin desteklenmesi işçilerin sendikal anlayışları doğrultusunda ayrılmadığını göstermesi açısından önemli bir gösterece. Bugüne dek böylece bir ayrış-mayı yaratacak ciddi bir mu-

halefet çalışmasının örgütlenmediği Ambarlı santralinde "Demokratik Muhalefet" kendisini kalıcılığına bir muhalefet hareketini yaratmayı hedefliyor. Demokratik muhalefet susmayan, konuşan, demokratik haklarını koruyan, kalıcılaşan, gelişti-ren doğalgaz işçilerini yaratma uğraşında. Bu çalışmaları önce kendiliğinden, giderek tüm Tes-iş içerisinde etkin olması kavgasında. Kı-sacası Demokratik Muhalefet sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışındaki bir demokratik Tes-iş'i savunuyor.

ANKARA TES-İŞ 1 NOLU ŞUBE GENEL KURULU

(İşçilerin Sesi-Ankara) DSI İşyerlerinde örgütlü bulunan Tes-iş 1 Nolu Şube Genel Kurul'u 29 Şubat günü SSK konferans salonunda toplandı. Tes-iş Genel Başkan Yardımcısı Mahmut Özönür'ün divan başkanlığını yaptığı kongrede güçlü bir muhalefetin var olduğu söylenecek. Muhalefetin de iktidarın da demokratik görünümünü belirleyen yapılan tartışmaların bireysel çekişme ve satışlarla sınırlı kalması, kimin neden muhalefet olduğunu veya iktidarın muhalefetten ayrıldığı noktalarını ortaya konul-mamasına neden oldu. Sadece bir delegenin yaptığı konuşma sendikal anlayış ve sendikal demokrasi konusunda olumlu düşünce ve projeleri içermekteydi. Yapılan seçimler sonucu eski yönetimden Hayrettin Erdoğan 164 oyla başkanlığa, Hüseyin Bahadır 157 oyla şube sekreterliğine, Ali Erdoğan 131 oyla mali sekreterliğine, Dural Karakoç 155 oyla eğitim sekreterliğine seçildiler.

BASIN-İŞ'TE "TEK ADAMA" HAYIR

(İşçilerin Sesi-Ankara) Basın-iş Sendikası Ankara Şube Genel Kurul'u 1 Mart 1992 tarihinde toplandı. Oldukça gergin bir atmosferde yaşanan Genel Kurul'da Ali Ekber Güven'in desteklediği ekip kaybetti.

Basın-iş üyeleri üzerindeki olumsuz uygulamaları ile bütün tepkileri üzerinde toplayan Ali Ekber Güven kongre günü de yönetimlerini kullanmaya devam etti. Salondaki tavır ve konuşmasıyla büyük tepkiler toplayan Güven, delegelerin büyük çoğunluğunun salonu terk etme girişimi sonucu kürsüden inmek zorunda kaldı. Konuşmasında sık sık kendisinden söz eden ve "bu sendika benim" deme cesaretini gösteren Genel Başkan, delegelerin kararlı tavır sonucu şovunu yarım bırakarak zorunda kaldı.

Basın-iş Ankara Şube Genel Kurul'unda ortaya çıkan, net iki grubun varlığı idi. Genel Merkez Yönetimi'ne muhalefet eden kesimlerin ortak noktalarını "Ali Ekber'e karşı olmak" ile kendisini sınırlandırmıştı kongrede yaşanan tartışmaların içeriğini doldürülmesine neden oldu.

Basın-iş'te Ali Ekber dönemi kapanıyor. Peki yeni dönem nasıl çıkacak? İşte bu sorunun yanıtını şimdilik vermek için Muhalefetin net sendikal anlayış ve sendikal ilkelerle sahip olmaması ve tamamen tepki örgütlenmesinin yaratılması olması yeni dönemi bulamıştıdır. Yönetime gelen yeni ekibin ve Genel Merkez Genel Kurul'u'na gelecek delegelerin nasıl bir çalışma yürütecekleri üzerinde bir tartışma ve görüş birliğini üretmeleri zorunludur. Yönetim üslu kurul delegasyonu ve işyerlerindeki işçileri Basın-iş Sendikası'nın içinde bulunduğu krizden kurtulması ve basın işçilerinin gerçek demokratik örgütlenmesi haline gelmesinin yol ve yöntemlerini bulmak göreviyile yükümlüdürler. Bu süreçte esasınca yanıtlanması gereken ilk soru: Nasıl bir Basın-iş istiyoruz? İki, istediğimiz Basın-iş Sendikası'nı örgütlerken kiminle beraber olacağız ve nasıl bir çalışma yürüteceğiz? Bu iki soruya yanıt vermeden kalıcı ve olumlu adımların atılması olanaksızdır.

İstanbul Şube Genel Kurul'undan sonra Genel Merkez Genel Kurul'u'na toplayacak olan Basın-iş Sendikası'nda yapılacak en büyük yanlış, yöneticilerin kimler olacağı tartışmasıdır. Oysa yapılması gereken, nasıl bir Basın-iş istiyoruz sorusuna doğru yanılar ver-bilmektir. Bu doğru yanıtı verenler de Basın-iş Sendikası'nın yönetimine talip olabi-lerdir. Kuşkusuz yönetime talip olacakların işçilerin ve delegelerin onereceği ve onaylayacağı adaylar olması, demokratik Basın-iş'in yaratılması açısından zorunludur.

HABER-İŞ İSTANBUL ŞUBE KONGRESİ

Haber-iş İstanbul şubesinin 29 Şubat'ta yapılan kongresine 140 delege katıldı. Delege seçimlerinde mevcut yönetim ağırlık sağladığından seçimlere tek listeyle gidildi. Sosyal demokrat nitelikli olan ancak sağcı diye nitelendirilen genel merkezden farklı bir pratiği olmayan şube yönetimi içinde, sadece muhalif olan mali sekreter değişti. Yönetim Kurulu; Başkan Ali Rıza Belek, Ali Küçükkoçkaya ve Levent Dokuyucu'dan oluştu. Kongrede sadece 4 delege konuşma yaptı. Konuşmalarda işçileri tabandan örgütleyen, sınıf ve kitle sendikası gerekliliği anlatıldı. Mevcut şube yönetimini eleştiren delegelerin konuşmaları delegeler üzerinde etkisiz kaldı.

Onikinci Genel Kurul yaklaşırken Otomobil-iş üyesi işçilere, yine Türk-iş'e ve oradan kaçınılmaz olarak faşist Türk Metal Sendikası'na gitme gündemi ayyaktım ja çalışılıyor.

laması bir sendikayı gerçek anlamda işçi sendikası yapmaz. Bu açıdan Türk-iş, egemen ideolojinin hakim olduğu bir kurumdur. Evet! Otomobil-iş yöneticilerinin işçi zor. Emekçilere yönelik sonuçları apaçık ortada olan 12 Eylül darbесini ayakta alkışlayan, hatta cunta hükümetine bakan veren Türk-iş'i işçiler için izah etmeye çalışırken hayli zorlanacaktır. Yine 89'da işçiler soğaka-ğı dökülüp 12 Eylül'ün gaspettiği ekonomik-demokratik haklarını talep ederken, kapalı kapılar ardında toplu sözleşme pazarlığı yapan, Zonguldak madencisinin, siyasi iktidarın dahi sarsan grevi ve Ankara yürüyüşünde devlet barikatının yanında yer alan Türk-iş'in; sınıf çıkarlarını gözetken bir konfederasyon olduğunu söylemek kolay ol-masa gerek.

Bir başka bölümde Türk-iş'in partilerüstü sendikacılık ilkesi övülüp, Türkiye gibi ülkelerde "bir siyasi partinin desteklenmesi (...) ülkemiz gerçeklerine ve ... sendikal hareketin doğasına uygun değildir" deniyor. Oysa "partilerüstü" olmak bir sendikanın ideolojik bir kimliği sahip olmaması anlamına gelmez. Eğer sorun sınıf ideolojisi doğrultusunda her türlü siyasi-ekonomik gelişmeye müdahale etmek yerine (ki böylece bir bakış açısıyla bir parti de desteklenebilir) sendikal yöneticilerin, siyasi partilerle çıkar ilişkilerine girmesi ise elbette bu tarz politika yapılmasına karşı çıkılmalıdır. Ancak Türk-iş'in "partilerüstüçülük" ilkesinin gerekçe ne olduğunu, devam eden paragraflarda Otomobil-iş yöneticileri de örtük bir biçimde itiraf ediyor-

gelişme süreci yaşadığını ifade eden genel merkez yöneticileri geline noktada "nerede birlik" sorusunu cevabını ("gösterdiği gelişim çizgisi ve bünyesindeki işçi sayısı düşünüldüğünde") Türk-iş olarak verilmesi gerektiğini söylüyorlar. Doğru, birlik işçilerin bir araya yığıl-masıdır, Türk-iş "birlik" en güçlü adaydır. Ancak, birlik, sınıf çıkarları temelinde sınıf mücadelesini geliştireceği temelinde yaşadığı anlamıdır. Yoksa koluğunu sağlamı almak uğruna "birlik" çağır-kanlığı yapmak kabul edilebi-rir bir çağrı değildir.

Evet Otomobil-iş genel merkez yöneticilerinin Türk-

Metal işçileri bu gidişe, "nasıl bir Otomobil-iş?" sorusunu bugüne kadarki gelişmeleri ve bugün gelinen noktayı da tartışıp yanıtlayarak müdahale edebilir.

İşçi pürpük gösterme gayretleri oldukça ustaca. Genel Merkez yönetimi her kapının Türk-iş'e çıkmasını arzu ediyor. Türk-iş'e gitme niyetlerini (Her ne kadar bugün "Türk-Metal değil, Türk-iş" deniyor-sa da -Türk-iş içindeki dengeler de göz önüne alındığında- Türk-iş'e gidilmek demek, işçileri ihanet çizgisindeki Türk-Metal sendikasının kucagina atmaktan öte bir anlam ifade etmemektedir) Otomobil-iş yöneticileri, kaleme aldıkları broşürde şöyle gerçekleştire-yorlar: "(...) Sendikamız potansiyelini, hak ve özgürlükler mücadelesine yeterince etkili olarak kanalizasyon edilmiş bir (...) Türk-iş gibi güçlü bir

süreç yaratılmakta geciktiriy-se de metal işçisi son sözlünü söylemedi. Metal işçileri, gelecekleri bir kaç sendika yöneticisinin masa başı pazarlıklarıyla teslim etmemelidir. Yaşanacak genel kurul bu müdahalenin çok önemli bir zemin olacak. Kısa da olsa bu süreç, Türk-iş'e daha doğrusu Türk Metal'e gidişe "dur" diyebilececek, ortak bir irade yaratılması doğrultusunda yaşan-malı ve öncelikle "Nasıl bir Otomobil-iş?" sorusu "Türk-iş mi DİSK mi" ikilenine düşmeden cevaplanmaya çalışılmalıdır. Otomobil-iş'in bugün geldiği ve "götürülme" isen-diği" yer tartışmak, metal işçisinin bu soruyu cevaplamasına ışık tutacaktır.

Otomobil-iş Şube Kongreleri

İZMİR

Otomobil-iş'in 23 Şubat'ta yapılan İzmir Şube Kongresi'ni eski başkan Coşkun Yılmaz'ın listesi kazandı.

Delege üslu seçim yapmak için yeterli üyeye sahip olamayışı nedeniyle bütün üyelerin katılımıyla gerçekleştirilen Genel Kurul'da iki ayrı liste yarıştı.

İzmir'deki işyerlerinde örgütlülüğü giderek zayıflayan Otomobil-iş'in bundan sonra nasıl bir örgütlenmeyle karşılaşabileceği tartışma konusu.

Gerek yeniden seçilen yönetimin, gerekse muhalefet yönetiminin işçileri sunabileceği kayımlı olarak değerlendirildi. Kongrede işçilerin temsilci ve baş temsilcilerinin başını çektiği muhalefet listesi tecrübesizliği ve "sendikal önyarıları" bilmeçisinin yanısıra genel kurul havasına hakim olmayışının da kurbanı oldu.

İzmir'deki işyerlerinden yeterli desteği bulamayacağı farkında olan yönetim ise umudunu Denizli ve Nazilli'den gelen işçilere bağlamıştı. Özellikle Denizli'den getirilen işçilerin eski Uygur Döküm Fabrikası işçileri olduğu biliniyordu. Ve bunlar (91 sonunda kapatılan) Ar Döküm işçisiymiş gibi gösterildi.

ANKARA

Otomobil-iş sendikası Ankara Şube Genel Kurul'u 27 Şubat günü toplandı. Kongre "sınıf ve kitle sendikal anlayışının" savunulduğu ve çağdaş sendikacılık ile Otomobil-iş Genel Merkez'inin sendikal anlayışının eleştirildiği ve mahkum edildiği tartışma platformunu döndürdü.

Yapılan seçimlerin sonucunda geçen dönem başkanlığına seçilen yapın Süleyman Türker yeniden 166 oyla Başkanlığına seçildi. Mehmet Çubuk 98 oyla Şube Sekreterliğine, Ahmet Uçer 104 oyla Mali Sekreterliğine, Güven Alioğlu Eğitim Sekreterliğine ve Veli Beysülen Örgütlenme Sekreterliğine seçildiler.

ÜMRANIYE

Otomobil-iş'in Ümraniye Şube yönetimi, 16 Şubat tarihinde yapılan kongreyle değişti. Çarşaf liste usulü yapılan seçime iki liste katıldı ve sandıkta başkanlığı Mehmet Holvacı'nın yaptığı ekip çıktı.

Otomobil-iş Şubeleri arasında Genel Merkez'in eğilimleri açısından bu güne kadar problemsiz kabul edilmiş Ümraniye Şubesi'nin son kongresinde heyecanlı bir atmosferde geçti. Şubenin tarihinde ilk kez ayrı iki liste yarıştı.

Mehmet Holvacı ve ekibi işyeri komite ve konseyleri üzerinde yükselen bir örgütlülüğü savunduklarını ifade ederlerken, konuşmalarında uzlaşmacı sendikacılığı olumsuzlayan vurgular yaptılar. Eski Şube Başkanı Balımar I. Olgun ve ekibi ise yönetim karşısında oluşturulan ekip aralarında uzlaşmacı sendikacılık-sınıf ve kitle sendikacılığı ayırtılmadığını belirlerken, Olgun da konuşmasında, ve kitle sendikacılığın Allahına kadar biz de yapacağız dedi.

SEFAKÖY

Otomobil-iş Sefaköy Şube Kongresi yapıldı. 16 Şub gerçekleştirilen Şube Kongresi'nde metal işçileri temsil eden üyelerin önümüzdeki dönem temsil edecek yeni yönetimi belirlediler.

Tek listenin yönetime aday olduğu kongrede, işçilerin DİSK ile sınıf ve kitle sendikacılığı üzerine konuşmaları yapıldı. Yapılan konuşmalarda Otomobil-iş'in sınıf mücadelesine önderlik etmesi gerektiği belirtildi. Bu işçilerin sendikalarına sahip çıkmasıyla olabileceği belirlenen konuşmacılar, güçlü bir Otomobil-iş yararm zorunda olduklarını söylediler. Yine bir işçi DİSK ile ilgili yaptığı konuşmada "DİSK'i yaratan bizleriz, DİSK'tir. DİSK'i kapatın anlayış işçi sınıfının mücadelesine gem vurmaya hedeflenen anlayıştır. 12 Eylül bizi karşı yapmıştır. İşçiler kendi yarattıkları DİSK'e sahip çıkmak zorundadır" dedi.

Yapılan seçimle Başkanlığını Hüseyin Karatayın yönettiği ekip seçildi.

DİSK KONGRELERİ

SİNE-SEN

DİSK'e bağlı Sine-Sen sendikasının 3. Olağan Genel Kurul'u yapıldı. İstanbul AKM sinema salonunda 7-8 Mart tarihlerinde yapılan Genel

Kurul'a tek liste katıldı. Yapılan seçimlerde sendika genel başkanlığına Necmettin Çobanoğlu seçildi. Genel Kurul'da sinema emekçilerinin sorunları üzerine yapılan tartışmalarda bu

sorunların nasıl aşılabileceği ve Sine-Sen'in nasıl bir işlev görebileceği tartışıldı. Yeni hükümetin sinema alanındaki çalışmalarının da değerlendirildiği Genel Kurul'da konuşmacıların ağırlık dikkat çekiciydi. Sinema emekçilerinin sorunlarını gittikçe arttıran dönemde Sine-Sen sendikasının bu konudaki çalışmaları büyük bir önem taşıyor. Kültür Bakanlığı tarafından yapılan düzenlemelerden sinema emekçilerinin kazançlı çıkabilecekleri tek yolu örgütlü olmaktan geçiyor. Bu konuda sinema emekçilerinin kararlı bir tavır göstermeleri halinde bu düzenlemelerden de her zaman olduğu gibi oldukça iyi örgütlenmiş yapımcıların kazançlı çıkması muhtemeldir.

BANK-SEN

12 Eylül'de beraber kapatılan DİSK'e bağlı BANK-SEN (Türkiye Devrimci Banka, Büro, Borsa ve Sigorta İşçileri Sendikası) 5. Genel Kurul'u gerçekleştirdi. 7-8 Mart'ta DİSK toplandı salonunda gerçekleştirilen kongrede yapılan konuşmalarda ağırlıklı 12 Eylül'e ve DİSK'in yeniden örgütlenmesine değinildi. Yapılan seçimler sonucu Hulusi Karlı BANK-SEN Genel Başkanlığına seçildi.

MADEN-İŞ

Maden-iş Sendikası 24. Merkez Genel Kurul'u yapıldı. Genel kurulda Fahri Işıklar, Ankara milletvekili Mehmet Kerimoğlu'nun katıldığı ilk gün konuşmalarında "toplumsal uzlaşma" rüzgarları esti. Ridvan Budak'ın "sert biçimde" Türk-iş'e gitme düşüncesini eleştirilmesi dışında, "demokratikleşmekte olan Türk-iş" ve Türkiye üzer-pembe tabloları çizen konuşmalar yapıldı. İkinci gün yapılan seçimlerde ise Genel Başkanlığı Murat Tokmak, Genel Sekreterliğine yeniden Halil Erdem getirilerek yönetim kurulunun diğer üyeleri Naci Alansatan, Ekrem Aydın, Tayyar Elmas, Aziz Ulku Mehmet Sevim oldu.

Kat Kat Kamu Sendikaları Vakfı..

Grev ve Ölüm Orucu

Baştafi 3. sayfa
İşçilerin beklediği, kamu sendikalarının hazırladığı sby- mu sendikaları ve personel yasalarının müddahale etme- ci bir çaba bile gösteremelerine sonuçlanmış. Anlaşıl- rın Vakfı'nın üye sayısı ve çok kısa zamanda bülentleri çalışmalar düzeyinde bile etkinlik gösteri- lemeğe zordur. Nemem önemli bir göstergesi, birinci aşamada etkisiz- z-inin çok çaba gösterilen "uzlaşmacı" sendikal an- lış sendikal anlayış arasında belirgin bir farkın kalma- rıdır. Birinci aşamada bir ayın noktası oluşturur- r. bu sendikal anlayışın esnek davranmasıyla belirsiz- Kaldı ki bugün Kamu Çalışanları Vakfı'nın öncülü- r- şürülen sendikaların bile grev haklarını istemesi bu ay- g- çerçereli olmaktadır. İşçilerin en önemli bir yanı da örgütlenme politika- d- r. İşçilerin temelinde fiili sendikacılık anlayışın- rına rağmen, bugüne kadar gösterilen çabaların ağır- ca sabeleni, komisyonlar, komiteler, kurullar kurma- rıdır. Devlet dışındaki bürokratik virüs- rün sendikaların da olarak ağırlığına girmiş ve- r. Yarolan duyarlı çalışanlar da bu bürokratik yapı- rınlara bögölmüş ve etkisizleşmiştir. Çıkartılan ya- rında örgütlenme eğitim ve mücadele programlarına- rna değer hiçbir tartışma geliştirilememiş ve kimi- rda önbimler ifade edilen üye sayısına rağmen (tele- r- giderlerini karşılayacak bir mali fon bile yarula- r- İşçilerin de güçlendirilmesi gereken sendikal örgüt- r- sendika ve şube binlerinde merkezleşmiş ve- r.

İşçilerin en önemli bir yanı da örgütlenme politika- d- r. İşçilerin temelinde fiili sendikacılık anlayışın- rına rağmen, bugüne kadar gösterilen çabaların ağır- ca sabeleni, komisyonlar, komiteler, kurullar kurma- rıdır. Devlet dışındaki bürokratik virüs- rün sendikaların da olarak ağırlığına girmiş ve- r. Yarolan duyarlı çalışanlar da bu bürokratik yapı- rınlara bögölmüş ve etkisizleşmiştir. Çıkartılan ya- rında örgütlenme eğitim ve mücadele programlarına- rna değer hiçbir tartışma geliştirilememiş ve kimi- rda önbimler ifade edilen üye sayısına rağmen (tele- r- giderlerini karşılayacak bir mali fon bile yarula- r- İşçilerin de güçlendirilmesi gereken sendikal örgüt- r- sendika ve şube binlerinde merkezleşmiş ve- r.

ORGÜTLENME SORUNUNA YAKLAŞIM
İşçi ve memurlar genel yasalar altında ve ortak örgütlenme- rleri hedeflemelidir. Bu hedefin gerçekleştirilmesi birçok açıdan- zör görünse de, böyle bir yönelimin birçok yanı ve kazanımı olacaktır. Dünya ölçeğinde işçi ve memur örgütlenmesi incelendiğin- de görülmektedir ki; bu farklı iki çalışan kesim arasında önemli etkileşim ve yakınlaşma olmuştur. İlk önce kamu çalışanları- nı tanıma eğilimi ve emeklik haklarıyla, işçilerin uzun müca- deleler sonucunda kazandıkları sendika, topluluğu ve grev hakları zaman içinde iki çalışan kesiminde ortak hakları haline gelmiş ve bunlar için uzun müdadelere sergilenmiştir. Böyle bir yakınlaşma ve etkileşim içinde, dünyada 40 ülkenin çalışma- larında memurlar ve işçiler ayrı ayrı yapılmadan genel olarak düzenlenmeye yoluna gidilmiştir. Kimi ülkelerde ise ortak örgüt- lenmelere gidilmiştir. Bizim ülkemizde özellikle son yıllarda uygulanan ekono- mik politikaların, baskının ve yoksulluğun sonucunda çalışan- lar arasında nesnel bir yakınlaşma gündeme gelmiştir. Bu- nesnellik yıllardır işçi ve memur kesimlerinde arasında olan mesafelerden ve ayrımlardan daha güçlü bir hale gelmiştir. Devletin kuruluşundan beri ayrıcalıklarla donatılan özel bir toplumsal statü haline getirilen memurların geniş bir kesimi, giderek işçilerin kazanımlarının çok gerisine düşmüşler ve onlara gıpta eder hale gelmişlerdir. İşçi ve memurlar arasındaki toplumsal ayrımların üzerinde- şekillenen ve giderek bir toplumsal bilinç yanlışlamasına dönüşen bu yapay ayrımların varlığını, ayrı çalışma yasaları ve ayrı örgütlenmelerle pekiştirilmesi yerine tüm çalışanların çıkarlarının ortak olduğu bilinci çerçevesinde ortak düzenleme ve kurumların oluşturulması hedeflenmelidir. Bu tür bir ortak dü- zenleme ve kurumsallaşma hem işçilerin yıllardır mücadelede- kazandıkları haklarını memurlar tarafından da kullanılır olma- sına götürecektir. Hem de memur ideolojisinin doğrudan doğruya yanlışlamaları fiili olarak giderilmesi sağlanabilecektir. Geniş kamu çalışanlar kitlesinin sendikal hak ve örgütöl bilincini özlümle- mesi ve haklarına sahip çıkma haline gelmesi ancak bir süreç içinde ve kendi mücadele deneyimlerinin sonucunda olacaktır. Bu süreç içinde verilen hakların geri alınmamasının garanti- si işçilerin yıllardır verdikleri mücadelede deneyimi ve en- temel haklarına sahip çıkma bilinci olacaktır. Kamu çalışanlarının sendikal mücadelesi, 80'li yıllara bir- likte kamu harcamalarının sınırlanmaya girisen neo-liberalist poli- tika kararlarının açılmasıyla sonuçlandırılmaya çalışılan bu dönemde potansiyeli taşımaktadır. Artık hiç bir güc kamu çalışanlarının sendikalaşma hareketini durdurmaya yetmeyecektir. Yeter ki henüz oluşum halinde olan bu çabaların, yukarıdan güdüme getirilerek devlet sendikaları aracılığıyla etkisizleştirilip bögöl- masının önüne geçilebilsin. Şimdi sorun bu hareketin nasıl bir seyir izleyeceği ve hangi hedeflere yöneleceğidir.

'E ÇÖZÜM!

Yılından 1985'e- ra ve Türkiye fi- r- l- rında değerleri- r- dere kömür satı- r- l- rlerinde yatırım- r- e paya el konulur- r- amı kredilerin- r- asmı yine ulaşı- r- l- r- leri kurduğu- r- roje kuruluşları- r- ; yıllardır gün- r- r- iş cinayetlerine- r- r- nda süren bir sa- r- r- güçler seferber- r- denilirken ses- r- nez sarmaye sini- r- r- azaları şimdi- r- 'Kapatılmı' çı- r- lar. Bu felaket- r- öyleyecek bir- r- r- i- r- işi sınıfların ve- r- kitlelerin ka- r- nenen tüm kamu- r- için, özellikle de- r- kömür işletme- r- züm önerisi var- r- n, siyasi iktidarın- r- lemelerinden- r- est ve yönetimin- r- çalışanların ve- r-

Kaza Değil Katliam

Baştafi 1. sayfa
Dünya genelinde büyük yangınların söndürül- meyi bilgi ve araçlarından yoksunluğunda" olduğunu belirten Uygur, yangınları sadece pano yangınları ola- rak kavrayan yönetimi -300- kütandaki yangını söndür- ecek hiçbir araç ve düzenle- meye sahip olmadığından- büyümeçi anlayışına gö- re. Bu nedenle işçilerin küyu ve havalandırma ağızları- ndan kaplanması bir zorunlu- luk olmuştur" dedi. Tüm bunlar son 12 yıl- dır TTK'nin devamı için ge- reken %20'lik yatırımın- nın %5'inin altına düşmesini ge- tiren siyasi iktidarların suç- rüdü. Şimdi ise bu suçü yük- leyelebilecekleri kişi ve- r- kişiler yarımada telaşı içine girilmiştir" diyen Uygur, yo-

ma zorunluluğu olan herkesi işçi sınıfının üyesi olarak kabul eden;

2- İşveren, devlet yada özel sektör olsun, bir meta yada hizmet üretsin, toplumsal zenginliğin yaratılmasına ve mevcut sosyo-ekonomik sistemin yeniden üretilmesine emeğiyle katkıları tüm çalışanlar üretici sınıfına sayılır;

3- Hakim üretim politikalarının yaratıldığı işbölümünün sonuçlarını, kafa-kol emeği gibi ayrımları, sınıf içi tabakalaşmaları esas almayan ve bu ayrımları gidermeyi amaçlayan;

4- Egemen kültürün yansıması olarak ortaya çıkan memur ideolojisinin doğrudurğu, diğer sınıf ve katmanlarla memurlar arasındaki tarihsel aralığı sınıf bilinci temelinde kapayanına giriş;

5- Sendikalaşma mücadelesinin henüz ilk basamaklarında bulunan kamu çalışanlarının, grevli-toplusözlemleri sendika haklarına ulaşmaları için "mücadeleyle alınır" gerçeğinden hareket eden bir mücadeleyle sevkini ve bu mücadele için- de fiilen yer almayı hedefleyen bir anlayış temelinde yüksel- melidir.

Kamu çalışanlarını tahsil düzeyi, yaptıkları hizmetin niteliği, eğitim seviyesi nedeniyle sınıf bilginisi ulaşma potansiyeli diğer çalışan kesimlere göre daha yüksektir. (%85'i ilse ve yük- sek okul mezunu) örgütlenme olanakları daha fazladır. Herne- kadar "devlet memurluğu" ideolojisi ile bağımsız sendikal ör- gütlenme bilinci bugün için bir paradoks oluştursa da, bu paradoks doğru bir anlayış ve programla ikinci faktörün lehine dönüşürdür. Ayrıca kamu hizmetlerinin toplumsal dolayısı-yla olarak işçilerin, aynı hizmetlerin toplumsal niteliği; diğer sağlığı bir mücadele anlayışı oluşturulursa, toplumun diğer kesimlerinin destek ve işginin kazanılmasında önemli bir avantaj oluşturabilir.

ORGÜTLENME SORUNUNA YAKLAŞIM
İşçi ve memurlar genel yasalar altında ve ortak örgütlenme- rleri hedeflemelidir. Bu hedefin gerçekleştirilmesi birçok açıdan- zör görünse de, böyle bir yönelimin birçok yanı ve kazanımı olacaktır.

Dünya ölçeğinde işçi ve memur örgütlenmesi incelendiğin- de görülmektedir ki; bu farklı iki çalışan kesim arasında önemli etkileşim ve yakınlaşma olmuştur. İlk önce kamu çalışanları- nı tanıma eğilimi ve emeklik haklarıyla, işçilerin uzun müca- deleler sonucunda kazandıkları sendika, topluluğu ve grev hakları zaman içinde iki çalışan kesiminde ortak hakları haline gelmiş ve bunlar için uzun müdadelere sergilenmiştir. Böyle bir yakınlaşma ve etkileşim içinde, dünyada 40 ülkenin çalışma- larında memurlar ve işçiler ayrı ayrı yapılmadan genel olarak düzenlenmeye yoluna gidilmiştir. Kimi ülkelerde ise ortak örgüt- lenmelere gidilmiştir.

Bizim ülkemizde özellikle son yıllarda uygulanan ekono- mik politikaların, baskının ve yoksulluğun sonucunda çalışan- lar arasında nesnel bir yakınlaşma gündeme gelmiştir. Bu- nesnellik yıllardır işçi ve memur kesimlerinde arasında olan mesafelerden ve ayrımlardan daha güçlü bir hale gelmiştir. Devletin kuruluşundan beri ayrıcalıklarla donatılan özel bir toplumsal statü haline getirilen memurların geniş bir kesimi, giderek işçilerin kazanımlarının çok gerisine düşmüşler ve onlara gıpta eder hale gelmişlerdir.

İşçi ve memurlar arasındaki toplumsal ayrımların üzerinde- şekillenen ve giderek bir toplumsal bilinç yanlışlamasına dönüşen bu yapay ayrımların varlığını, ayrı çalışma yasaları ve ayrı örgütlenmelerle pekiştirilmesi yerine tüm çalışanların çıkarlarının ortak olduğu bilinci çerçevesinde ortak düzenleme ve kurumların oluşturulması hedeflenmelidir. Bu tür bir ortak dü- zenleme ve kurumsallaşma hem işçilerin yıllardır mücadelede- kazandıkları haklarını memurlar tarafından da kullanılır olma- sına götürecektir. Hem de memur ideolojisinin doğrudan doğruya yanlışlamaları fiili olarak giderilmesi sağlanabilecektir. Geniş kamu çalışanlar kitlesinin sendikal hak ve örgütöl bilincini özlümle- mesi ve haklarına sahip çıkma haline gelmesi ancak bir süreç içinde ve kendi mücadele deneyimlerinin sonucunda olacaktır. Bu süreç içinde verilen hakların geri alınmamasının garanti- si işçilerin yıllardır verdikleri mücadelede deneyimi ve en- temel haklarına sahip çıkma bilinci olacaktır.

Kamu çalışanlarının sendikal mücadelesi, 80'li yıllara bir- likte kamu harcamalarının sınırlanmaya girisen neo-liberalist poli- tika kararlarının açılmasıyla sonuçlandırılmaya çalışılan bu dönemde potansiyeli taşımaktadır. Artık hiç bir güc kamu çalışanlarının sendikalaşma hareketini durdurmaya yetmeyecektir. Yeter ki henüz oluşum halinde olan bu çabaların, yukarıdan güdüme getirilerek devlet sendikaları aracılığıyla etkisizleştirilip bögöl- masının önüne geçilebilsin. Şimdi sorun bu hareketin nasıl bir seyir izleyeceği ve hangi hedeflere yöneleceğidir.

bir yönetim mekanizması üretimden yatırımlara, istih- damdan kadrolaşmaya, maden aramasından proje- letilmeye dek karar ve uy- gulama süreçlerinin tüm aşamalarında yetkili hale getirilmelidir. Siyasi iktidarlar her planlama yılının üç ay ön- cüsinden Türkiye'nin enerji gereksinimlerini bu kuruma iletmeli ve bu kurumdan- alacağı yanıtlara göre enerji ihtiyacını karşılayacak bir program oluşturmalıdır.

Ancak böyle bir yapı- lanmaya geçerken tarihi bir talebimiz olacaktır. Bu da en az yirmi yıllık bir sü- ren beri dünya ve Türkiye piyasasından alınan satış yapılmamasına doğan fark- ın, her yıl bütçeye konulan ama bir türlü gerçekleştiril-meyen yatırım paylarının- ın elden siyasi iktidar tara- fından işletmenin kasasına konulmasıdır. Böyle bir çalışma sadece madenlerin kurtulmasını sağlayacaktır, bilzeri gele- ceğin için de hazırlayacak, üreticilerin yöneme bilinci ve alışkanlığına sahip olma- sının koşullarını sağlayaca- ktır.

Özgeçmiş emen sınıf ken- disini vareden bu kuruluşları- nın boynuna idam fermanı asmaya çalışıyor. Karlılık ve verimliliği insan yaşamının önüne koyarak politikaları- nın gerçekleştirilmesi için maden işletmelerin cesetlerine basarak kapatacılığına atıyorlar. Şimdi emmen sınıf ken- disini vareden bu kuruluşları- nın boynuna idam fermanı asmaya çalışıyor. Karlılık ve verimliliği insan yaşamının önüne koyarak politikaları- nın gerçekleştirilmesi için maden işletmelerin cesetlerine basarak kapatacılığına atıyorlar. Şimdi emmen sınıf ken- disini vareden bu kuruluşları- nın boynuna idam fermanı asmaya çalışıyor. Karlılık ve verimliliği insan yaşamının önüne koyarak politikaları- nın gerçekleştirilmesi için maden işletmelerin cesetlerine basarak kapatacılığına atıyorlar. Şimdi emmen sınıf ken- disini vareden bu kuruluşları- nın boynuna idam fermanı asmaya çalışıyor. Karlılık ve verimliliği insan yaşamının önüne koyarak politikaları- nın gerçekleştirilmesi için maden işletmelerin cesetlerine basarak kapatacılığına atıyorlar.

Sorumlu Siyasi İktidarlardır
Patlamaların hemen arka- sından, devlet erkani ve si- yasi parti yöneticileri bölge- ye seferler düzenliyor. Her zamanki taziyet mesajları ve sorumlu arayışları. Bütün bunların arasında bir- de "kız masası" oluşturul- yor. Kriz masası; il emniyet müdürlüğü, gazınin komutanı, TTK yönetimi ve Devlet Bakanı Ömer Barutçudan- oluşturuldu. Böylece bir kriz

Grev ve Ölüm Orucu

Baştafi 8. sayfa
440 direnişçi işçi seslerini yükselttikçe halkta bitirilebilir- mek için Ceyhan'a 30 km.uzaklıkta bulunan işyerlerinden ken- te doğru yürüyüşü geçip Ceyhan girişine geldiklerinde polis tarafın- dan engellendiler. Arından 3 Ocak 1992 günü işçilerin zorlama- sı sonucu izin alınarak düzenlenen yürüyüş ve mitingle yasaklar delinerek somut talepler haykırıldı. Ve emekçilerle diğer demo- kratik gücler birleşti. Miting ve yürüyüş boyunca: "İşçi kamu- ra son" "Sendika hakkımız söke söke alırız" "Fazlıme karşı omuz omuza" gibi sloganlar atıldı.

Bu süreçte, pratik eylemlere denk düşen (öncesinde bir çalış- mayla dayanmayan, pek çok eksiklik taşıyan) komiteleşmelere- gidildi. Bu komiteler aracılığıyla toplumun diğer kesimleriyle bağ- kurulmaya çalışıldı. Bölgedeki parti, DKO, belediye ve sendika- ların maddi destek ve dayanışma çalışmalarını başlatıldı. Bu çalış- maların sonuna tüm bu kuruluşlar ve sosyalist basın temsilcileri, işçileri direnişlerinin simgesi olan ve adını kendilerinin koydukları- rı "EMEKEPE"de ziyaret ederek direnişçi tedrici döndürdüler. Toplanan gıda ve diğer yardımlar işçilere teslim edildi. Akşam- da doğru; ziyaretçiler Emekpepe'den ayrılırken kızılca kıyamet koptu. Bu dayanışma ve coşku işveren, onun koruyucularını tedirgin et- mişti. Direnişçilere karşı yoğun bir jandarma saldırısı başladı. Sal- dırının bilançosu, onlara işçinin yaralması, basın temsilcileri- nin tartaklanması ve suç aleli(1) fotoğraf makinalarının tahrip edilmesi, hem direnişçilerin gözaltına alınmasıydı.

İşçiler hemen ertesi günü 30 ar kişilik gruplar halinde DYP ve SHP ile binarını ısgal ederek, gözaltıdakileri arkadaşlarıyla sal- vertilmesi, jandarmaların baskısını ve işçilerin önünde oluşturulan barikadların kaldırılması talepleriyle parti binarından açlık grevi- ne başladılar. İşçiler parti binarından polis desteğiyle çıkartıldı- lar.

Bunun üzerine direnişçi işçiler "direnen kazanacak!" diyerek yemden Emekpepe'de (bu kez, aileninle birlikte) mevlilerdiler. Bu arada Ceyhan'daki tek DKO olan halkevi çok amaçlı olarak "Emekle Dayanışma Gececi" düzenleyerek coşku, moral ve diğer

Çağdaş Sendikacılık!

Baştafi 5. sayfa
Dayanışmaya elbette böyle bir- aneri şarına olurdu. Ama eğer üzerinde "uzlaşma" önerilen zemin toplumun büyük bir ke- simi üzerindeki temel egemen- lik ilişkilerinin devamını ön- görürse, bunun adı hoşgörü- dür. Bu hoşgörü sadece iktidar için değil, işçilerin de yararına- rıdır. "Çağdaş" ar- kadışmaları sadece iktidar için değil, işçilerin de yararına- rıdır. "Çağdaş" ar- kadışmaları sadece iktidar için değil, işçilerin de yararına- rıdır. "Çağdaş" ar- kadışmaları sadece iktidar için değil, işçilerin de yararına- rıdır.

Yurt İçi Kargo Direnişi

Baştafi 8. sayfa
niye'de süren direnişçi başta- Adana Halkevi olmak üzere ceçitli demokratik kitle örgüt- leri de maddi manevi destek sağlıyor. İbrahim Anka'nın iş- çilerin haklı taleplerine gözle- rini kapatmayı sürdürüyor.

KARGO DİRİŞİ SO- NUCLANMADA DA ÖLUM- LUKLARIYLA, EKSKIK- LIKLARIYLA TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI TARIHİNDE Kİ ÖGRETİCİ YERİNİ ALDI

İşçiler bugüne kadar Türki- ye'nin yakın dönem tarihinde görülmemiş bir militanlıkla, kararlılıkla mücadele ettiler. Grev kararlarına karşı, patro- nun saldırılarına karşı, polise ve diğer devlet güçlerine, ku- rumlarına karşı direniş bir- lüğünü kurmuşlardır. İşçilerin yeni tonlamalarına rağmen, genç uşularının ve çok ağır koşullar- da çalışanların, bu direniş sonu- cunda katar sahip çıktı, hem de genelde büyük bir sessizlik ya- şandı ve bir ortamda. Ancak Yurt İçi Kargo direnişi adı- mın gelişen bir mücadele çiz-

destekleri beraberinde getiren ortamı yarattı. Ye işçiler ertesi günü (29 Ocak 1992) saat 23:30'da aldıkları emirle kararlı Anka- ra yürüyüşüne geçtiler. İşçiler bu yürüyüşü gerek bilinc, gerek öf- re güdülüğünle bakımdan yeterince hazır değildi. Fakat komite bu ka- ran yürüyüşle bir sonuç alınmadan çok, eylemin sürekliliği ve kitle- le niteliklerini arttırmak için almıştı. Ceyhan çıkışından itibaren otobüsleri taşıyan Ankara yürüyüşü daha başlangıçta polislerle demetim altına alınmıştı. Komite görevli işçiler yol boyunca diğer arkadaşlarına yürüyüşü ve amaçlarını anlattılar. Ama tarıf- ın amacı, öncesinde yapılmadığı için yeterli) olmadı. İşçiler An- kara Gölbaşı girişinde durduruldu. Ankara'da yapılan görüşme- lerden sonuç alınmadı ve işçiler devletle ve sendikayı tanıma olarak geri döndürüldüler.

Ankara yürüyüşünden geri dönen direnişçi işçiler, işveren- lerle ve devletin resmi güçlerinin engelleri nedeniyle işyerini- rı giremediler. Direnişin başından beri işçilerin koruyucularına ek- sikliği ve bunun sonuçları net olarak kendini göstermişti. Direni- şin tamamen fabrika dışındaki eylemliliklerle sürmesi, direnişçilerle- re pahalıya mal oldu. Polis ve jandama engeliyle işyerini- rı giremeyen işçiler, birliklerini koruyamayarak dağıldılar. Direniş- inin öncesi yeterli çalışma yapılamaması, komite çalışmalarının sağlığı- nı biçimde yaşanmaması başka bir eksiklik. Öyle ki işverenin evle- re gönderdiği mektup ve telgraflar sonunda 100 kadar işçi, arka- daşlarına ihanet ederek işverenin arabadan inçine gizlice işyeri- ne girip üretmeye başladılar. Bu durum direnişin toplu halde sürdürülebilmesine en büyük darbeyi vurdu. Bütün bunların ya- rınada, fabrikada üretim dursa bile yurtdışından her çeşit gübreyle- rle tah edilen ve pazarıyla işverenin kısa sürede etkilenmeye- ceği hesap edilemedi ve direnişin uzaması moral bozucu etki- ni yaptı.

Bütün bu yaşananların sonrasında 10 Şubat 1992'de 15 işçi Emekpepe'ye kurdukları onur çadırında ölüm orucuna başladılar. Daha sonra çeşitli nedenlerden dolayı aynı 15'ine inen ölüm orucu direnişçileri hala eylemlerini sürdürüyorlar.

(GAZETEMİZ BASKIYA GİRERKEN, İŞVERENİN TA- LEPLERİ KABUL ETMESİ ÜZERİNE DİRİŞİŞİ BITTİ.)

ONUR VE İNAT
Baştafi 8. sayfa
Fakat 12 Eylül süreci bütün ülke saatinde olduğu gibi Adana'da da devrimci hareketin yenilgiye uğratılmasından ve toplumsal mu- halefetin bastırılmasından kaynaklanan politizasyon ve demoralizasyon benzeri aynı türden sonuçları vermektedir. Ancak bütün bu gelişmelere rağmen devrimci hareketin emekçi halk kesimleri üzerin- de olduğu geçmişten kalan ölümlü birikimi ve prestiji yokedilememiştir. Toplumda 12 Eylül psiko- zu ve korkusu, ANAP hük- ümüci eli ile sürdüldük- ken yoğun baskaların yaşanmadıkta olduğu 1987 yılında açılan Adana Hal- kevi, o günden bu yana, karşı karşıya kaldığı, bütün saldırılara ve baskılara rağmen bir devrimci direniş- mevizi ve bütün devrimci emekçi kesimlerin yoğun

ilgi gösterdikleri bir mer- keze oluşmaya devam etmiştir. Subjektif plandaki eksiklik- leri bir yana kitleselleşeme- mek gibi özel bir sıkıntıyı yaşamamış olması, daima yaşamın içinde olması, güçlü yakalayabilmesi, emekçi halk kesimlerinin sorunlarına yakınlik göster- mesi, siyasal alanla diğer alanlar arasındaki uyumu ve bağı izleyen bir mücadele hali izlemi olmasından- dir. Zerli sorunlara olduğu kadar ülke ve dünya düze- yindeki sorunlara karşı da duyarlı olmaya çalışmıştır. Halktevi 60. Kuruluş (Y)l- dünümlü kutlamaları Adana Halkevince yukarıda irdele- nen mücadele perspektifi ışığında ele alınmış ve buna uygun olarak Adana'da dört gün boyunca geniş kitle katılımını sağla- ndığı şenlikler biçiminde gerçekleştirilmiştir.

ZONGULDAK İSYANIMIZDIR !

Baştafi 1. sayfa
ocak çıkışlarına daha yakın yerlerde bulunan işçilerin, patlamaların şiddetinin bu- rularla katlanarak geçmesi sonucu, parçalanarak ölüme- si. Alev firtasına yakala- nan işçiler ise yanarak ölü- yor.

Yeraltında yaklaşık 5 ki- lometrekarelik bir alanda tahrifat yaratan patlamalar, yeraltının 90 kilometrelik uzunluğuna sahip yolların 60 kilometresinin üstünden tahrip olmasına yol açıyor. Patlamaların şiddeti açısın- dan bir örnek gösterecek olursak patlama, 7 ton ağır- lığındaki lokomotifleri yer- lerinden atarak, tavan du- varlarını çarpıyor. Sonuç; yerüstünde de hissedilen Halıkda 274 madenci yaşı- mını yitiriyor.

Özgeçmiş emen sınıf ken- disini vareden bu kuruluşları- nın boynuna idam fermanı asmaya çalışıyor. Karlılık ve verimliliği insan yaşamının önüne koyarak politikaları- nın gerçekleştirilmesi için maden işletmelerin cesetlerine basarak kapatacılığına atıyorlar. Şimdi emmen sınıf ken- disini vareden bu kuruluşları- nın boynuna idam fermanı asmaya çalışıyor. Karlılık ve verimliliği insan yaşamının önüne koyarak politikaları- nın gerçekleştirilmesi için maden işletmelerin cesetlerine basarak kapatacılığına atıyorlar.

Pendik Belediyesi işçileri, Zonguldak katliamına sessiz kaldı. 13 Mart günü 500 işçi "Zonguldak facia değil katliamdır" "Zonguldak işçisi yalnız değildir" sloganlarıyla yaklaşık iki kilometre yürüdü.

Yeni entegrasyon sürecinde ülkemiz madenlerine yer yoktur. Tümünden dışa bağımı- lı, kömür ihtiyacını ithalatta karşılayan bir Türk Modeli geliştirilmiştir. Bununla bir- likte, TTK kuruluşundan bugüne, yıllarca bilincin bir şekilde zarar ettirilmiştir. Özel sermaye yaratma çaba- larını TTK ve benzeri devlet işletmelerinin iradi olarak

ZONGULDAK İSYANIMIZDIR !

Baştafi 1. sayfa
yeni entegrasyon sürecinde ülkemiz madenlerine yer yoktur. Tümünden dışa bağımı- lı, kömür ihtiyacını ithalatta karşılayan bir Türk Modeli geliştirilmiştir. Bununla bir- likte, TTK kuruluşundan bugüne, yıllarca bilincin bir şekilde zarar ettirilmiştir. Özel sermaye yaratma çaba- larını TTK ve benzeri devlet işletmelerinin iradi olarak

madenlerin kurtulmasını sağlayacaktır, bilzeri gele- ceğin için de hazırlayacak, üreticilerin yöneme bilinci ve alışkanlığına sahip olma- sının koşullarını sağlayaca- ktır.

Baştafi 1. sayfa
yeni entegrasyon sürecinde ülkemiz madenlerine yer yoktur. Tümünden dışa bağımı- lı, kömür ihtiyacını ithalatta karşılayan bir Türk Modeli geliştirilmiştir. Bununla bir- likte, TTK kuruluşundan bugüne, yıllarca bilincin bir şekilde zarar ettirilmiştir. Özel sermaye yaratma çaba- larını TTK ve benzeri devlet işletmelerinin iradi olarak

Baştafi 1. sayfa
yeni entegrasyon sürecinde ülkemiz madenlerine yer yoktur. Tümünden dışa bağımı- lı, kömür ihtiyacını ithalatta karşılayan bir Türk Modeli geliştirilmiştir. Bununla bir- likte, TTK kuruluşundan bugüne, yıllarca bilincin bir şekilde zarar ettirilmiştir. Özel sermaye yaratma çaba- larını TTK ve benzeri devlet işletmelerinin iradi olarak

Baştafi 1. sayfa
yeni entegrasyon sürecinde ülkemiz madenlerine yer yoktur. Tümünden dışa bağımı- lı, kömür ihtiyacını ithalatta karşılayan bir Türk Modeli geliştirilmiştir. Bununla bir- likte, TTK kuruluşundan bugüne, yıllarca bilincin bir şekilde zarar ettirilmiştir. Özel sermaye yaratma çaba- larını TTK ve benzeri devlet işletmelerinin iradi olarak

**Toros
Gübre**

GREV VE ÖLÜM ORUCU

Ankara Yürüyüşü'nden geri dönen direnişçi işçiler, işverenin beklentileri ve devletin resmi güçlerinin engelleri nedeniyle işyerine giremediler.

(İşçilerin Sesi-Adana) Adana'da kurulu Toros Gübre Fabrikası Tekfen Holding'e bağlı bir kuruluş. İki bölüme ayrılan fabrikanın gübre üretim bölümünde Petrol-İş örgütü. "İskele-vinç bölümü" adıyla anılan diğer bölümde ise, limanda tahvil-tahliye işlerini yapan, diğer yan hizmetleri yerine getiren taşeronluk sistemiyle çifte sömürüye maruz kalan sendikasızsız işçiler çalışıyor.

1989'da Toros terminal servisinde çalışan 47 işçi, Likat-İş sendikasına üye oldu. İşveren,

sendikaya üye oldukları için bu işçilerden 10'unu işten attı. Geriye kalan işçileri de "sendikadan istifa etmezseniz sizleri de işten atarım" diye tehdit ederek sendikadan ayrılmalarını sağladı. Hemen ardından Toros terminal servisi, Melih Mücahhidliğe devredildi. Fakat işçiler Likat-İşe üye olabilmek, sendikalaşmak için mücadelelerini sürdürmeye devam ettiler. Likat-İş sendikası 1991 yılı 1 Aralık tarihinde grev kararı aldı, fakat iyisi olmadığından Ceyhan Kaymakamlığı'ndan grev oylaması için izin istedi. Bunun üzerine grev kararı için oylama yapıp, çoğunluk sağlandığı halde gönderilen müfettişler "Sosyal tesislere gidip orada yiyecek, sabir ve itaat" önerisinden başka bir şey göremeyince, direniş üretimden gelen gücün kullanılmasını, mücadeleden sıyrılmasına yöneltildi.

ni verdi. İşçiler bunu protesto etmek amacıyla 19 Aralık 1991 tarihinde topluca vizite eylemine çıkmak istedikleri, ancak 15 işçinin dışındakiler vizite kağıdı verilmedi. 22 Aralık'ta işçiler işbaşı yapmayınca Toros Gübre'de grev tüm baskılara rağmen başlamış oldu. Aynı tarihte 22 Aralık'ta işveren Melih Mücahhidliği feshedip, Ersoy Mücahhidliği kurdu. Aynı işyerinde yeni isim, aynı iş numarasıyla işe başlarken, aynı gün 440 işçiye toplu çıkış verildi. Bir insan-İşçi sim-sarı olan firma sahibi Erol Kahraman'ın başını çektiği katmerli bir sömürü dönemi başladı. Bu arada işçiler bir takım yasal mercilerden sorunlarına sahip çıkmaları için yardım isteyip "sabir ve itaat" önerisinden başka bir şey göremeyince, direniş üretimden gelen gücün kullanılmasını, mücadeleden sıyrılmasına yöneltildi.

Devamı 7. sayfada Sendikal Hak Ve Zamlara Karşı Mitinginde Toros Gübre İşçileri

**PETLAS'TA
Sendikasızsızlaştırma Operasyonu**

Petlas işçileri işverenin kendilerini kurduğu paravan şirketlere aktarması nedeniyle sendikalasızlaşmış. İşçiler örgütlülüklerine sahip çıkmak için üretimi durdurdu ve fabrikeyi terketmedi.

Faaliyete geçmesi uzun yıllar alan ve tartışmalı bir süreçten sonra üretime başlayan Kırşehir'de kurulu PETLAS Lastik Fabrikası'nda çalışanlar sendikalaşmış. 1989-1990 yıllarında işe başlayan ve çoğunluğunu meslek lisesi mezunu işçilerin oluşturduğu fabrikada 1000'e yakın işçi çalışıyor. "Yeni Reji" Şirketi adındaki taşeron firma aracılığıyla işe başlayan işçiler daha sonra "Teknotes" Şirketi'ne devrediliyor. İşyerinde aynı işi yapan işçilerin bazılarının kadrolu olması, bazılarının geçici olması sendikasızsızlaşmayı kolaylaştırıyor. Çünkü fabrika parça taşeronla devredildiği için yapılan haksızlık oldukça bariz biçimde ortaya çıkıyor. Teknotes Şirketi'ne devredilen işçiler yeniden Petrol-İş Sendikası'na üye olarak geriye çoğunluğu sağlayıp sendika ve toplu sözleşme hakkını elde ettiler.

Sendikaların yetkiyi almasından sonra hareket geçiren işveren Teknotes Şirketi'ni "Tektes" Şirketi'ne dönüştürerek, sendikalasızlaşmayı engelledi. Tektes bünyesinde yeniden sendikalanan işçiler yetki almasında rağmen olay bir üst mahkemede görüşülme üzere dava açıldı. Sendikalaşma sorunu mahkemede çözülmeyi beklerken, işçiler kendilerine verilen sözlerin tutulmaması üzerine direnişe başladılar. 700 bin lira ücret alan ve 16 aydır zam bekleyen işçiler 25 Şubat günü şalterleri indirdiler. Fabrikayı terketmeyen ve üretimi tamamen durduran işçiler işverenini eyleme merkezini işgal ederek "Girilme-si Yasaktır" denilen yere girdiler ve yapılan toplantılardan sonra ünitelerden seçilmiş işçilerden bir üst komite belirlendi. Direniş karşısında telaşlanan Devletin verdiği sözler üzerine işçiler şimdilik direnişçi ara verdiler.

**Yurt İçi Kargo Direnişi
BITMEDİ BİTMEMEYECEK!**

3 Mart gecesi İzmir aktarma merkezi önünde çadırlar sökülürken işçiler gözaltına alındı.

100. gününe yaklaşan Yurt İçi Kargo direnişinde, işçiler mücadeleye dolu bir ay daha geride bıraktılar. Bu bir ay içinde yine yoğun bir polis terörü yaşandı. Direniş polis saldırısıyla ve sonrasında yüzlerce işçinin gözaltına alınmasıyla bitirmeye çalışıldı. İşçilerin aktarma merkezleri önüne kurdukları çadırlar yıkıldı, işçiler dövülerek 2 gün gözaltında tutuldu. Sonrasında Bölge Müdürlüğü'nün önünde oldukça sesli geçen kısa bir bekleyiş süreci yaşandı. Ardından hem moral coşkuyu artırmak, hem de kargo işçilerine destek verilecek buluşmak için Altunizade'de düzenlenmek istenen şenlik, polis saldırısıyla engellendi. Hemen hemen tüm işçiler tartaklanıp, dövülerek gözaltına alındı. Kargo işçileri olayı yaptıkları basın açıklamasıyla protesto edip, valiliğe suç duyurusunda bulundular. İstanbul'da olduğu gibi

bu gibi başta Adana ve İzmir olmak üzere diğer illerde de direniş aynı kararlılıkla sürüyor. İzmir ve Adana'da İstanbul'dan kısa bir süre sonra direnişçi geçen işçiler de aynı saldırılardan nasiplerini aldılar. İzmir'de aktarma merkezlerinin önünden ayrılmayan kargo işçilerine polis ve jandarma saldırdı, çadırları söktüler. Ancak işçiler mevzilerini terketmediler. 28 Şubat sabahı ise etrafı sarılan işçilerden 11'i tekme tokat gözaltına alınıp tutuklandı. Geride kalan işçiler bu durumda, bölge müdürlüğü önünde basın toplantısı yapıp sendikalarına kadar marşlar ve sloganlar söyleyip yürü-yerek protesto etti. Tekrar aktarma merkezlerinin önüne dönen işçiler yine polis ve jandarma saldırısına uğradılar. Yaşanan gözaltılara rağmen direniş aynı kararlılıkla sürüyor. Adana'daysa direniş 60 gününü doldurdu. İşyerleri kapanan işçiler (başka aktarma şirketleriyle anlaşan Y. İ. Kargo patronları, Güneydoğudaki şubeleri kapatmışlardı) aktarma merkezlerinin önündeki direnişlerini sürdürüyor. En son 50 işçinin polis merkezine yaptığı yürüyüşe polis müdahale etti. Halen G.Antep, Adıyaman, Hatay, Batman, Diyarbakır, Ceyhan ve Osmaniye'de direnişçi

Çorum Çampınar Köyü Halkevi Açılışı

28 Şubat tarihinde Çampınar Köyü'nde halkevi açılışına yönelik etkinlikler yapıldı. Etkinliklere, Halkevleri Genel Merkezi de katıldı. 28 Şubat gecesi ve 29 Şubat günü coşku dolu şenliklerle halkevi açılışı gerçekleştirildi. Şenliklerde "Üreten Biziz Yöneten de Biz Olacağız" "Söz, Yetki, Karar, İktidar Halka" pankartlarıyla "Faşizme Ölüm Tek Yol Devrim" sloganlarıyla büyük bir coşku yaşandı.

**HALKEVLERİ 60. KURULUŞ YILDONUMU
ADANA ŞENLİKLERİ**

Adana'da zulme, zulme, faşist teröre, şövenizme ve işten atılmalara karşı tepkilerin örgütlendiği şenlikler biçiminde kullandı.

Adana'da 19-27 Şubat tarihleri arasında düzenlenen halkevleri 60. kuruluş yıldönümü şenlikleri Türk ve Kürt emekçi halklarının kardeşliğinin sağlanmasında, DYP-SHP koalisyon hükümetinin sahte demokratikleşme programı ve yerleştirilmeye çalışılan Yeni Dünya Demokrasisinin emekçiler açısından zam, zulüm ve işten atılmalara demек olduğunun kavranması ve oluşan tepkilerin dile getirilmesi açısından anlamlıydı.

Güney ve Bütün Türkiye Zonguldaklı konulu film ve dia gösterimi gerçekleştirildi. 24-25 Şubat akşamı ise, çeşitli grup ve sanatçıların katıldığı, Ulaş Bardakçı'nın anıldığı ülkenin ve dünyanın siyasal panoramasının çizildiği, çeşitli sloganların coşkulu bir şekilde atıldığı atmosferde gerçekleşti. 26 Şubat'ta ise Ankara İHD Şube Başkanı Ayşe Pekdemir, Tüm-Bel-Sen Genel Başkanı Vıcdan Baykara, Adana Halkevi Başkanı Hüseyin Akşen ve Halkevleri Genel Merkez Kültür Sorumlusu Hasan Tatar'ın konuşmacı olarak katıldıkları "Demokratikleşme Sürecinde Türkiye" konulu panel gerçekleşti. Panelde alışılmadık dışında dinleyicilerin de katılımının sağlanması amacıyla kürsü oluşturuldu. Katılım oldukça sevindiriciydi.

Adana Halkevines düzenlenen bu şenlik, depolitizasyon ve demoralizasyon yoğun olarak yaşandığı bir dönemde, bunun kırılabilmesi ve Türk-Kürt halklarının kardeşliğinin vurgulanması yönünde elverişli zeminlerin oluşturulmasında, devrimcilerin eyleminin birliğinin sağlanmasında önemli bir zemin ve adım olmuştur.

ONUR VE İNAT

Türkiye devrimci mücadele tarihi ele alıp incelendiğinde; Adana, devrimci mücadelenin çok kısa zamanda ivme kazandığı, o dönemin koşullarında devrimci hareketin, Adana'da doğru devrimci bir hat üzerinde, temellendirildiği militan mücadele süreci köklü devrimci birimler ve dinamikler yaratmıştır.

Devamı 7. sayfada

BİFA'DA DİRENİŞE DEVAM

(İşçilerin Sesi-Ankara) Bifa Bisküvi Fabrikası'nda yaşanan sorunlar hala çözülmedi. İşverenin tutumu tüm çabaların boşa çıkmasını sağlarken işçiler kendi deneyimlerine ve gücüne güvenerek ayakta kalmaya devam ediyorlar. Yaklaşık 350 kişinin iş akıllarını tek taraflı fesetme haklarını kullanmaları işvereni zor durumda bıraktı ancak fabrikada üretimin tam olarak durmasını sağlayamadı.

Bifa İşçilerinin mitingine Tekstil ve Belediye İşçileri Katıldı

Fesihden sonra valilikten izin alan işçiler Şubat'ta Karaman'da Miting düzenlediler. Pazar yerinde toplanan 1000 kadar Bifa ve Belediye-Tekstil işçileri yaklaşık bir kilometre yürüdükten sonra miting alanına girdiler. Yürüyüş "Üreten Biziz Yöneten de Biz Olacağız" Pankartının önde olduğu ve "Bifa'da İşçi Kıymına Son", "Haklı Mücadelenizi Destekliyoruz-Tekstil İşçileri" ve çok sayıda dövizin taşındığı coşkulu bir havada geçti.

İşçi sendika ve İHD temsilcilerinin konuşmacı olarak katıldığı mitingde ayrıca "Devrimci Mücadelenizi Destekliyoruz-Kazanacağız", "Sendika Haklarımız Söke

Söke Alırız" sloganları atıldı. Bifa'ya yeni işçilerin alınması, özellikle kadın işçilerin işveren naziççe uyumlarına neden oldu. Yerinde ve oldukça nazik biçimde uyarı yapan 20 işçi gözaltına alınarak 2 gün gözaltında bekletildi. İşçiler daha sonra komiteleriyle yaptıkları tartışmalarda yürüyüşleri, mitingleri sendikadan yanlarında olmadığını ifade ederek Tek Gıda-İş ve Türk-İş'i protesto etme ka-

rarını aldılar. Alınan karar sonucu, 100 işçi 4 Mart günü Türk-İş'i bastılar. Zonguldak faciasından dolayı Türk-İş yöneticilerinin yerlerinde bulamayan işçiler Enver Toçoğlu ile görüşerek maddi ve manevi yardım talep ettiler. İşçiler işçilerden 6 kişilik bir komiteyi Ankara ve İstanbul'da yapılacak işçilerle görüşerek Karaman'a döndüler. İşçi Türk-İş yetkilileriyle yaptıkları görüşmede Tek Gıda-

Kısa... Kısa...

GÜNAYDIN'DA DİRENİŞ

(İşçilerin Sesi-Ankara) Günaydin gazetesinde Ankara bürosunda yaklaşık 10 ay önce sendikalaşma mücadelesi veren 3 işçiler atılmışlardı. İşçilerden ikisi tekrar işe alınırken sendikalaşmada öncülük eden işçiye temsilelik verilmedi ve işten atıldı. Günaydin'da çalışan 15 işçi Basın-İş Sendikasına üye olduktan sonra toplu sözleşme imzalandı. Kağıt üzerinde sözleşmeyi işveren uygulamıyordu. Yaklaşık 10 aydır ücretlerini alamayan Günaydin çalışanları 27 Şubat günü işi durdurdu. Basın-İş Ankara Şubesi ve basimevlerindeki işçiler Günaydin çalışanlarını ziyareti ederek destek verdikçe Polisin gözetiminde direniş devam ediyor. İşçilerden dokuzu 9 Mart tarihinde gözaltına alındı.

**ÖLÜM YÜRUYUŞU
İŞÇİLERİ; DİRENİŞ DEVAM!**

(İşçilerin Sesi-Ankara) Polis, Türkiye hükümetin üçü çabası ile İzmir'e göb Belediye işçileri yeniden direniş örgütüne çabası içindeler. 15 kişilik Komite, İzmir'e gittiğinden bu yana Ankara'da bulunuyor. Komite, hükümetin verdiği taahhüdün yerine getirilmesi ve Çalışma Bakanlığı müfettişlerinin vereceği bir takip etmek amacıyla yaklaşık 1 aydır Ankara'da yetkililerle görüşmeleri sürdürüyorlar. Sürekliliğinden bir elerlenen sözcükler artık komiteyi bıkmaz durumda. Ankara'da kalan komite görüşmelerini ve verecek kararların hızlandırılması amacıyla Belediye-İş Merkez İrtibat Bürosunda açık grev başlattılar. İzmir'deki işçilerde de illeğin olduğu bulun ve yeniden direnişin örgütlenmesi için çaba gösteren komitenin İzmir-Türk-İş ve hükümet yetkilileri kabul ettirdi. İzmir'de direnişçi yeni örgütlemek ve komitenin belirlediği 13 Mart'ta Ankara'ya gelip açık grev başlamak için son hazırlıklar yapıldı. Türk-İş yönetiminin de açık grevi destekler biçimde hazırladığı basın ve Belediye-İş Genel Merkez yöneticilerinden 1 kişinin 1 günlük grevi yapması komitenin meşruluğu gösteren olaylardan birkaçı sadece.

**PANCAR MOTOR
İŞÇİLERİ ANKARA'YA**

(İşçilerin Sesi-Ankara) Yaklaşık 25 Pancar Motor işçisi, 5.3.1992 tarihinde Ankara'ya geldi. Otomobil-İş Sendikası'na bağlı işçiler 4 aydır maaş alamadıkları yaşadıkları diğer sorunları kamuoyuna duyurmak ve yetkililerle görüşmek Ankara'ya geldiklerini açıklıyorlardı. Ankara girişinde polis tarafından etkilenen işçiler, İstanbul yolu üzerinde Bulunmaları, Bankası tesislerinde tutuldular. Yapılan görüşmeler sonunda anlaşma sağlandı. Toplu halde Erdal İnönü ile görüşme işçiler, "4 aydır maaş alamıyoruz, da sınırımızı sonuna geldik. Bizim sorun artık çözülmeli" diyorlardı. Erdal İnönü yaptığı konuşmada, "Seçim öncesi çalışmalarda yaptığımız görüşmeler işten atılmaları ilgili sorununuzun çözüldü. En kısa zamanda da içerde bulunan maaşlarınızı almanızı sağlayacağız. Güvenmeye devam edin" diyerek işçileri geri dönmeye ve sessizliğe mahkum ediyorlardı. Görüşmenin sonunda umduğunu bulamayan Pancar Motor işçileri İstanbul'a geri döndüler.

**TMMOB TARİHİNDE
İLK GREV**

Bir çok demokratik kitle örgütüyle 1970'li yıllarda ortak mitingler düzenleyen TMMOB ve 92 yılında TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası'nda çalışan işçilerin grevi. Geçmişteki başarı kriteri demokratik mücadelede olduğu yerken, günümüz bu kriter bankalarda faize yatırılan paraları ölçmüştür. Bir kaç dönemdir, yıllık enflasyonun imzalanmış toplu iş sözleşmeleri, bu işçilerin işi baştan sıkı tutması sonucunda olmasının bir sürece izledi. Akçeli maddelerin yanı sıra idari ve sınıflarda de uyumsuzlukta düşülen sonucunda 28 Şubat'ta EMO çalışanları gitti. Geleneksel olarak bu tür yerlerde sendikalaşmaya karşı olma noktasına varan gerici düşüncelerin yanı sıra işçilere destek veren bir çok demokratik-ticari mühendis de var. Bu somut kanıt elektrik mühendisleri Odası'nın İstanbul'da greve çıkan işçileri destek için bir mektup gönderilmesi. Dileğimiz TMMOB bünyesinde çalışan yönetimi ile işçi boşaltılan odaların da demokratik yapılar haline getirilmesini